

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב דובער והכלה המהוללה מרת רחל שיחיו.

התודה והברכה לבני המשפחה, הידידים והמכרים שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את הזוג שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות. ועל יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מהורי"צ נ"ע בחתונת נשיא דורנו כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית זי"ע, הננו בזה להגיש בפניכם מנחת שי, תשורה מיוחדת וראשונה מסוגה, הסוקרת את דברי ימי השליחות של התלמידים השלוחים לדרום אפריקה, בשנות תשד"מ-תשמ"ט.

בחודש העשירי הוא חודש טבת, בשנת ה'ל"ד למלכותו, הואיל כ"ק אדמו"ר לראשונה לשלוח קבוצת בחורים למדינת דרום אפריקה, ומשימתם בידם: לייסד שם ישיבה גדולה אשר בה ילמדו בשקידה והתמדה, וביחד עם זה ישפיעו על קהילת אנ"ש דשם בכל עניניהם הרוחניים. פרשת הדברים שהובילו לשליחות הזאת, כמו גם פרטי הענינים הקשורים בזה, הם המשתרעים על פני הקונטרס שלפנינו. אבי החתן, הרב מנחם מענדל ששונקין ז"ל, זכה להימנות על הקבוצה הראשונה של התלמידים השלוחים האלו. בנו החתן שיחי', ביחד עם אחיו הרב שמואל שיחי', טרחו ויגעו בתקופה האחרונה ללקט את כל החומר הקשור לפרשת השליחות הלזו לפונדק אחד, וזכו להוציא מתחת ידיהם דבר מתוקן לתועלת קהל אנ"ש והתמימים. ועל משקל מאחז"ל בכגון דא, כל מה שעשינו לא עשינו אלא לכבוד בית אבא, ובודאי אשר ביום סגולה זה דהילולא דבריה, יעורר רחמים רבים וברכת כט"ס בעד כל בני משפחתו שיחיו לאורך ימים ושנים טובות.

הננו תפילה, אשר תיכף ומיד נזכה לקיום היעוד "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", ונזכה זעהן זיך מייטן רבי"ן דא למטה אין א גוף, והוא יגאלנו.

בכבוד ובהוקרה

משפחת דאנאו
ליעדז, אנגליה

משפחת ששונקין
אקראן, אהייא

מכתב כ"ק אדמו"ר
לנישואי הורי החתן,
הרב מנחם מענדל ז"ל
ותבלחט"א מרת קיילא
תחי' ששונקין

ששונקין - אלעווסקי -
מזגס מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.
ביה, ו' טבה תשס"ח
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נו"ב וכו'
מוה' מנחם מענדל שי'
וב"ג תי'

שלום וברכה!
במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
בשעה טובה ומוצלחת,
הנני בזה להביע ברכתי ברכה מזל טוב מזל
טוב ושתי' בשעה טובה ומוצלחת וילבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

הפי"ב שבמ"י יקרא בעת רצון על ציון כ"ק
מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נב"מ ז"ע.

דאנאו- לעווענטאל-פאריז-לונדון
מזגס מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ביה, תי' מ"ח תשנ"ד
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נו"ב וכו'
מוה' מיכאל אפרים שי'
וב"ג תי'

שלום וברכה!
במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום די כסלו הבע"ל,
הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתי' בשעה טובה ומוצלחת וילבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

מכתב כ"ק אדמו"ר
לנישואי הורי הכלה,
הרב מיכאל אפרים
והוגות מרת חנה שרה
שיחיו דאנאו

מפתח ענינים

ה	פרק א אתה בחרתנו הקבוצה הראשונה – תשד"מ-ה
יב	מכתב הנהלת הישיבה לשלוחים לרגל התמנותם
טז	פרק ב שלוחי אדוננו רגעים מתקופת השליחות
כה	פרק ג ויכתב ספר זכרון דו"חות מהפעילות של השלוחים
מ	קובץ נר הדרום
מח	פרק ד פעולה נמשכת הקבוצה השניה – תשמ"ו-ז
נג	פרק ה באור פני מלך הקבוצה השלישית – תשמ"ח-ט
נח	הוספה – יחידות לתלמידי הישיבות והתלמידים השלוחים

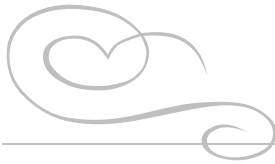

פרק א

אתה בחרתנו

הקבוצה הראשונה – תשד"מ-ה

שנות המ"ם הראשונות. המושג "תלמידים השלוחים" החלה להפוך לכמעט דבר שיגרתי בין בחורי ליובאוויטש בני 19-20. מלבורן שבאוסטרליא, מיאמי שבפלורידה, ברינוא שבצרפת – הם רק דוגמאות אחדות לערים אליהם היו נשלחים תלמידים אלו מדי שנה בשנה (או שנתיים) לייסד או לחזק ישיבה במקום, וכמובן שהשפעתם של בחורים הללו ניכרת היתה בעיר ובסביבה כולה.

כ"ו טבת תשד"מ. עשרה תלמידים צעירים, חציים מביהמ"ד אהלי תורה וחציים מהישיבה הגדולה בבוסטון, עשו את דרכם לעבר מדינת דרום אפריקה – בשליחות נשיא הדור כ"ק אדמו"ר.

מגמת נסיעה זו היתה: לייסד ישיבה-גדולה ביוהניסבורג, להפוך את כל העיר וסביבותיה למקום תורה, ועי"ז – להאיר את כל המדינה כולה באור התורה ומאור החסידות.

וכן כתוב ב"ששלת היחס" דספר "היום יום..." בתולדות נשיא דורנו, שאחד מפעולותיו דשנת תשד"מ: "מייסד ישיבה גדולה ב"יאהאנעסבורג" דרום אפריקה".

אבל בעוד שהשליחות החלה בפועל בחורף תשד"מ, הרי שההכנות אליה התחילו כבר בחדשי הקיץ של שנת תשמ"ג, כאשר הרב בנימין קליין ניגש אחד אחד לעשרה בחורים מובחרים, ובפיו מסר מיוחד...

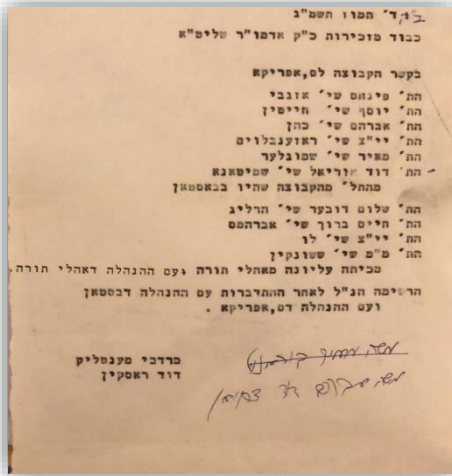
חודש* מנחם אב תשמ"ג. זה הי' בימי "בין הזמנים" של הישיבה, ורק הבחורים שעזו היה רצונם להיות ליד הרבי כמה שיותר, בחרו להשאיר בקראון הייטס בימים אלו. לאחר תשעה באב, נקראו כמה בחורים ע"י הרב ירחמיאל בנימין קליין ע"ה, ממזכירות הרבי, ונוכחו לדעת כי נבחרו להיות חלק מקבוצה העומדת לייסד ישיבה גדולה בדרום אפריקה. זה כבר כמה שנים שהשליח הראשי לדרום אפריקה, הרב מ"מ שיחי' ליפסקאר, ביקש מהרבי שיואיל לייסד ישיבה במדינתו. בתחילת הקיץ, הוא קיבל טלפון מהרבי"ק שהרבי אישר הקמת הישיבה. בריש ירחא דתמוז, הכניסו הרב מרדכי ע"ה מענטליק והרב דוד ע"ה ראסקין פתק למזכירות הרבי (צילום בעמוד הבא) ובו שמות הבחורים שלדעתם ראויים להיות חלק מקבוצה זו.

הרב יוסף יצחק שיחי' לו, מחברי הקבוצה, תיאר את המעמד בו הוא התבשר על מינויו: במוצש"ק פ' עקב, כ"ף מנ"א, הוא עמד ב-770 ליד הז'אל' הקטן, באמצע שיחה

(* הסקירה שלפנינו נערכה בעיקרה ע"פ זכרונות חבר הקבוצה הרב יוסף יצחק שיחי' לו, וזכות הרבים תלויה בו. תודתנו נתונה גם להרב יוסף יצחק שיחי' רוזנבלום ששיתף אותנו בזכרונותיו מימי השליחות.

עם א' האורחים שהגיעו לכבוד השבת. לפתע ניגש אליו הריב"ק ואומר: "אתה ממשפחת לו?" משהשיב בחיוב, הורה לו להכנס לחדר המזכירות. הריב"ק נכנס תחילה והוא אחרי, והורה לו לסגור את הדלת. או אז אמר הריב"ק: "נבחרת להיות חלק מקבוצת תלמידים-שלוחים לשיבה בדרום אפריקה. האם תרצה ללכת?"

במהירות הבזק התחילו המחשבות לשוטט בדעתו: "הרי אני רק בחור צעיר, בקושי בן תשע-עשרה, זה עתה סיימתי הלימודים באהלי תורה, וכל הקבוצות של התלמידים השלוחים כבר נבחרו למקומותם, ונסעו בעתים שונים במשך השנה, או שעומדים לנסוע בתחילת שנה הבאה. והרי אין עוד מקומות עם ישיבות! אף פעם לא שמעתי על ישיבה בדרום אפריקה... ופתאום אומרים לי שנבחרתי... להיות שליח!! ועוד שאני חלק מקבוצה... איזו קבוצה?" אבל מובן ופשוט היה בעיניו, שהרבי הוא זה שבחר בו.

הפתק שהכניסו הרמ"מ והרד"ר למוזכרות

להב, הוא נענה ואמר: "מה זאת אומרת 'האם אני רוצה לנסוע'? הרי זוהי הזכות הכי גדולה שנפלה בחלקי!" ענה הריב"ק: "האם זה 'כן' או 'לא'?" "בודאי! הרי מי בחר בי...?". הריב"ק המשיך: "ומה עם ההורים? הם רוצים שתיסע?" "בודאי! איזו שאלה?" הוא קבע. "האם כבר דברת אתם?" רצה הריב"ק לדעת. "לא", הוא הודה, "אבל אתקשר אתם מיד כשיתאפשר" (באנגליה היה זה עדיין באמצע הלילה).

הריב"ק הסביר שהרבי העמיד ג' תנאים ליציאה: א) הסכמת ההורים. ב) שיש לבחורים את המסמכים המתאימים ליציאה מן המדינה וכו'. ג) שאין להם בעיות בריאות ("דער רבי שיקט דיר נישט אין שפיטאל", התבטא הריב"ק).

תוך שבוע, הספיק הרב קליין להודיע לבחורים הנוספים שנבחרו להיות חלק מהקבוצה הלזו, ובסך הכל הצטרפו למנין: חיים ברוך אברהם, פינחס איזאווי, משה אברהם דוד דרויאן, שלום דובער הארליג, יוסף לוי חייטאן, אברהם כהן, יוסף יצחק לו, יוסף יצחק רוזנבלום, מאיר אליעזר שמוקלער, מנחם מענדל ששונקין.

מיד התחילו הבחורים בהכנות הנדרשות. באותה תקופה למדו שני בחורים דרום-אפריקאיים ב770, מיכאל כ"ץ ודוד מאסינטער, ועליהם הוטל האחריות לעזור לתלמידים השלוחים בסידור הניירות והדרכונים וכו'. השלוחים הטריים גם קיבלו מכתב מיוחד מאת הנהלת הישיבה החדשה בדרום אפריקה, ובו דברי התעוררות

והוראות במה להצטייד לקראת התחלת השליחות (המכתב בשלימותו מופיע לקמן ע' יב ואילך).

יודגש, אגב, ששליחויות כגון אלו בד"כ נועדו לשנתיים ימים. שפירושה שתי שנים שלימות, בלי הפסקות כלל. בלי אפילו לבוא לחודש תשרי או לפסח לביקור. דבר לא קל – ובפרט בשנים ההם, כאשר כלי התקשורת וכו' לא היו באותה מדה כהיום. ואעפ"כ, לא הייתה אפילו ספק אצל בחורים אלו, ובשמחה ובלב שלם קבלו על עצמם משימה קדושה ומיוחדת זו.

בתוכנית היה, שהבחורים יתחילו את שליחותם מיד לאחר חודש החגים – חודש תשרי תשד"מ. אבל תיכף נודע לבחורים שיתכן ויהיו עיכובים לזמן נסיעתם, וזאת עקב האפרטהייד (הפרדה גזעית) ששרר בדרום אפריקה בימים ההם. וכך הוה, הממשלה דהתם אמרו שלא ירשו להם להכנס למדינתם עד שיערכו בדיקות רקע על השלוחים, לדעת באיזה מדינות הם שהו במשך השנים האחרונות וכו', כל זאת כדי לוודא שלא יהו 'מניעה ועיכוב' ל'סדר החיים' שבדרום אפריקה.

כלה קיץ עבר חורף, ועדיין לא היה כל התקדמות. בינתיים הפכו הקבוצה הממתנת להיות חלק מבחורי 770. סוף סוף, בכ"ף טבת תשד"מ, הגיעה הידיעה המיוחדת שהממשלה אישרה את כניסתם ויכולו לנסוע בשלום למקום שליחותם.

כדי לאפשר הכנות טכניות אחרונות, הוקבע מועד הנסיעה לשבוע שלאחריו, יום ראשון, כ"ו טבת. בליל שישי שלפני זה, לאחר סיום סדרי הישיבה, נערכה מסיבת "צאתכם לשלום" ב-770 לתלמידים השלוחים.

הגיע היום המיועד. כ"ו טבת תשד"מ. הטיסה היתה אמורה להמריא בשעות הערב. ההתרגשות התחזקה בכל רגע ורגע. וכה סיפר הרב יוסף יצחק שיחי' לו:

ציפינו, כמובן, ל'יחידות' עם הרבי לפני הנסיעה, כפי שהי' רגיל בקבוצות הבחורים שיצאו כשלוחים לישיבות ברחבי העולם – ובפרט שקבוצתנו היתה קבוצה הראשונה היוצאת לייסד ישיבה חדשה.

מה מאד נדהמתי, כאשר בשעה 9:00 בבוקר, כשניגשתי לר' לייבל גראנער לשאול אותו על-דבר זמנה של ה'יחידות', אמר לי בפשטות: "הרבי אמר לי שאין עוד יחידות". "מה?!", אמרתי. אבל הוא בשלו: הרבי אמר שאין עוד 'יחידות' לבחורים. "נכון", טענתי, "אבל האם זה כולל גם קבוצת שלוחים הנוסעת למרחקים, ושסביר להניח שלא יחזרו למשך שנתיים ימים?" הריל"ג הרים את קולו וחזר על דבריו שוב: "הרבי אמר שאין עוד 'יחידות' לבחורים". וכך הסתיים השיחה.

יצאתי בהלם מג"ע התחתון. מיד ביציאתי, ראיתי את הרב מאיר שיחי' הארליג, שבנו שלום דובער שיחי' היה חלק מהקבוצה שלנו. סיפרתי לו את מה שאמר לי הריל"ג, והוא אמר לי שהוא ישתדל לעשות משהו בענין [לא ידעתי מזה בשעתו, אבל מיד כשהלכתי הוא נכנס למשרד הרב חדקוב וסידר את היחידות כפי שיוספר להלן].

אני שיתפתי את שאר חברי קבוצתי במה שקרה, והחלטנו שעכ"פ עלינו להודיע לרבי שאנחנו נוסעים היום, ולבקש ברכה לשליחותנו, וקוינו שכולי האי ואולי זה ישמש כעין אתערותא דלתתא ונזכה ליחידות פרטית. אני זוכר שכתבנו במכתב ההוא שאנחנו נוסעים היום ליוהניסבורג, "וכבר אמרו חז"ל דכל התחלות קשות, ובמילא מבקשים אנו א שטארקע ברכה" להצלחת השליחות. בשעה 10:00 בערך, מסרתי את המכתב לריל"ג בחדר המזכירות, וחיינו בדריכות למענה.

בינתיים עליתי לקומה השניה בבניין 784-788 למשרד ה'הנחות', כי הייתי חבר (ביחד עם חיים אברהמס) בועד ההנחות, ועסקנו אז ברשימת ההתועדות דאתמול.

כעבור זמן, בשעה 1:00 אחרי הצהריים, צלצל הטלפון במשרד. הרמתי את השפופרת והנה הריל"ג היה על הקו, ושאלתו: האם נשאר במשרד קונטרסי "משיחות" ע"ד אמירת הריני מקבל ואך צדיקים (משיחות י"ט-כ' כסלו דאותה השנה)? לשמע השאלה כבר חשדתי שמדובר במשהו שקשור לשליחותנו. שאלתי בהיסוס "כמה קונטרסים אתה צריך?", וכשענה "עשרים", חשבתי מיד: "למי יחפוז המלך לעשות יקר יותר ממני! בודאי שהרבי מתכוון לקבל אותנו ביחידות ולחלק את הקונטרס!"

הקונטרס שחילק הרבי לתלמידים השלוחים

מיד לקחתי עשרים קונטרסים ורצתי בכל כחי למטה למשרד הריל"ג. כשנכנסתי, הבחין בי הריל"ג ואמר: "אה זה אתה..." והמשיך: "תראה, בפועל תתקבלו כולכם ליחידות בג"ע התחתון מיד לאחר מנחה. ומכיון שלכאורה תרצו גם להשתתף במנין של הרבי, אז הצעתי שתשארו בזאל

הקטן למנחה, וכשהקהל יאמר 'אנחנו לא נדע', תצאו אחד אחד לג"ע התחתון". הוא הדגיש שלא נצא ביחד מהזאל, וגם שלא נלך ישר לגעה"ת, אלא כמה בחורים יעלו דרך המדריות במסדרון, וכמה יעלו דרך משרדו. בכל אופן, מיד אחרי מנחה עלינו להיות עומדים אצל הדלת של ג"ע התחתון "כחצי גורן עגולה", מהמזוזה של חדרו הק' עד הקיר מימין דלת געה"ת. הריל"ג אמר לי שההורים שלנו מוזמנים ג"כ, ושעליהם לעמוד על המדריות בג"ע התחתון.

העברתי את הדברים לשאר חברי הקבוצה, ולשמחתנו לא היה גבול.

בתפלת מנחה נכח קהל רב שכלל, בין השאר, את קבוצת אורחי ה"פגישה" שהגיעו לשבת שעברה. כמובן, שכל השלוחים החדשים נוכחו, עם כו"כ מבני משפחותיהם.

כשיצא הרבי מביהכ"נ בסיום התפלה, הוא בירך את הנוסעים בנסיעה טובה ושמיעת בשו"ט ונכנס לגעה"ת, שם המתינו התלמידים השלוחים והוריהם, ופתח בשיחת קודש קצרה (להלן הלשון מסרט-ההקלטה):

"עס שטייט בנוגע צו צדקה, אַז וואָס נעענטער צו בפועל, איז דאס אלץ א שטארקערער פעולת הצדקה, ווי דער חילוק צווישן א איש מיט א אשה. דערפאר [אז] מען וועט דאך אייך געבן שטרות, [איז] געבן דאלאר דארף מען דאס דערנאך דארטן בייטן, וועט מען געבן לכתחילה אין מטבעות המדינה, איז דאס נעענטער צום פועל".

אח"כ הרבי חילק בידו הק' לכל אחד מאתנו שטר של דולר אוסטרלי.

[בשעתו, היה הדבר קצת תמוה אצלנו, כי הלא היינו מיועדים לנסוע לדרום אפריקה, ולא לאוסטרליא!]

לאחרי היחידות, בשעה 4:00 אחה"צ, זכינו למענה ארוך בכת"ק על המכתב

שכתבנו בבוקר, ובו נפתר לנו גם הטעם שחילק הרבי דולר אוסטרלי. וזלה"ק בתחילת המענה: "אין בידי מספר שטרות דמדינת דא"פ [=דרום אפריקה] כ"כ ולכן – עכ"פ שטרות מחצי כדור שלה". לאח"ז הוסיף הרבי כמה וכמה שורות של דברי ברכה.

שטר האוסטרלי שחילק הרבי לשלוחים בעת היחידות

קעת הבנו למה לא נתן לנו הרבי שטרות דרום אפריקאיות (דא"ג, ברשימת היחידות הנדפסת – מופיע בעמוד הבא – נוסף קטע שנערך מתוך המענה הנ"ל).

אבל למשמע אוזן דאבה נפשנו, איך זה אשר בבית המלך חסר כלום! החלטנו מיד, שבבואנו לדרום אפריקה נשלח לרבי דמי "מעמד" כל חודש, עם כל המיני שטרות דדרום אפריקה, שיהיה לרבי שטרות דמדינה זו די והותר. וכך הוה¹.

(1) יצויין, אשר בהתחלה השתדלנו להשיג שטרות חדשות ישר מהבנק, אבל לא היו להם שטרות חדשות וגם לא הבינו למה אנחנו מחפשים חדשות דוקא. בסוף נאלצנו לשלוח רק שטרות בלויות ומשומשות. פעם אחת חזר א' מאנ"ש מניו יארק ובידו שטר בלוי של שתי 'ראנד' דרום-אפריקאיים שקיבל מהרבי, וטען בפנינו "אין לכם שטרות יותר מכובדות לשלוח לרבי?" ומאז, אם כי לא יכלנו לקבל

לאחרי חלוקת השטרות, הרעיף עלינו שפע ברכות לקראת השליחות, וחילק את הקונטרס ע"ד הריני מקבל ואך צדיקים, לנו ולכל ההורים שנכחו שם. והנה רשימת היחידות בשלימותה כפי שנערכה להגהה (בפועל לא זכינו שיצא היחידות מוגה):

עס שטייט בנוגע צו צדקה אַז וואָס נעענטער זי איז צו פועל ממש, איז די פעולת אַלץ שטאַרקער, ווי די גמרא² זאָגט דער חילוק צווישן צדקה פון אַן איש און צדקה פון אַן אשה.

דערפאַר וועט מען אייך געבן (אנשטאָט דאָלאַרס פון מדינה זו (דארצה"ב), וועלכע מען דאַרף דערנאָך בייטן פאַר שטרות פון דער מדינה וואו איר פאַרט, וועט מען געבן) שטרות פון חצי כדור המדינה וואו איר פאַרט (שטרות מאוסטרליא) – איז דאָס נעענטער צו (צדקה ב)פועל, ווי שטרות דארצה"ב.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מהשלוחים שיחיו שטר של דולר מחצי כדור דדרום אפריקה (שטר מאוסטרליא)].

* * *

אייער נסיעה זאָל זיין כשורה ובהצלחה, און עס זאָלן מקויים ווערן די אַלע ענינים וואָס מ'האָט גערעדט³ אין צוזאַמענהאַנג מיט כ"ד טבת (יום ההילולא פון דעם אַלטן רבי'ן), וויבאַלד אַז דערנאָך זיינען דאָ גידולי'ן און "גידולי גידולי" פון דעם אַלטן רבי'ן, עד סוף כל הדורות.

שטרות חדשות, הנה כל פעם שראינו איזה שטר לפי ערך, הנחנוהו הצידה כדי לשלחו בחבילת ה'מעמד'.

אגב, הטעם שלא היו לרבי שטרות דרום אפריקאיות הוא משום שבתקופה היא, הממשלה אסרה לשלוח מעות המדינה מחוצה לה. וזה נוכחתי לדעת באירוע הבא: רגילים היינו לשלוח דו"חות לרבי על כל פעולותינו (ראה על כך להלן בפרק ג בהרחבה). בסוף חודש אד"ר תשד"מ נתקבל מכתב מהרבי, מתוארך "פורים קטן תשד"מ", ומוען לתלמידים השלוחים. אבל הכתובת על המעטפה היה ל"ליובאוויטש פאונדיישאן" שהיה תחת ניהולו של הרמ"מ ליפסקאר. הרב ליפסקאר קרא אותי למשרדו והודיע לי שהגיע מכתב מהרבי שמוען אלינו אבל עם הכתובת של הבנין שלו. הוא שאלני איזה כתובת כותבים אנו על המעטפות ששולחים לרבי, וכשעניתי שרשמנו את כתובת הפנימייה שלנו, הוא התחיל לחפש טעם למה א"כ הפנה הרבי את המכתב אליו (כ"כ היה פשוט אצלו שמידי הרבי לא יצא דבר שאינו מתוקן). הוא התעניין אצלי לדעת מה בדיוק אנחנו שולחים במעטפות שלנו. עניתי שאנחנו שולחים דו"ח מפורט מפעולותינו, כצירוף כל המודעות שהדפסנו, וגם דמי המעמד, שטרות המדינה. כששמע את זה, הוא הסביר לי אשר רשמית אסור לשלוח כסף מחוץ למדינה, ולכאורה לזה היה כוונת הרבי בשלחו את המכתב ל'הנהלה', כלומר שעלינו להתייעץ אתם בענינים כגון דא. מיד אמרתי לו את אשר כתב הרבי במענה הנ"ל בפנים, ש"אין בידי" שטרות מדינת דרום אפריקה וכו'. לשמע הדברים נחה דעתו והוא אמר "אויב אזוי... בטח תמשיכו בזה". ועכ"פ למדתי מזה למה לא היו בידי הרבי שטרות אלו.

(2) תענית כג, ב. וראה כתובות סז, ב.

(3) בההתועדות דש"פ וראו, מבה"ח שבט, כ"ה טבת ש.ז. סל"ה (שיחות קודש תשד"מ ע' 213).

(4) ראה שיחה הנ"ל סל"ג (שם ע' 212). "משיחות" ש"פ וראו ש.ז. (שם ע' 186 ואילך).

(5) ל' אדה"ז באגה"ק סכ"ז (קמו, סע"א). וראה שם בהביאור בסופו (קמו, ב). וראה ד"ה מ"ש זוהר תרומה גנתא לא עאל בה כו' (ביאוה"ז להצ"צ ח"ב ע' תתכב). ד"ה פזר נתן לאבינונים תרצ"ב (סה"מ קונטרסים ח"א רכא, א ואילך).

און דאָס זאָל אַראָפּקומען במעשה בפועל, בנוגע צו לימוד עצמו און הנהגת עצמו, וואָס איר זייט די אמת'ע חיילי בית דוד⁶, און אויך "נרות להאיר"⁷ אויף אַראָפּברענגען די אַלע אורות פון אַלע רביים, בפרט פון דעם בעל ההילולא פון כ"ד טבת, און דער בעל ההילולא פון עשירי בשבט – אין אַ פועל, למטה מעשרה טפחים,

און די אַלע ענינים איילן צו נאָכמער דעם "אחישנה"⁸ פון ביאת דוד מלכא משיחא, במהרה בימינו ממש.

* * *

מ'וועט אייך אויך געבן די שיחה וואו עס רעדט זיך וועגן אמירת "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך" (קודם התפלה) און "אך צדיקים גו'" (בסיום התפלה), און ס'איז דאָך אויך שוין אַלץ אָפּגעדרוקט אין לקו"ש, במילא פאַרשפאַרט דאָס נאָכאַמאָל רעדן וועגן דעם.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מהשלוחים שיחיו קונטרס "משיחות" י"ט כסלו ושי"פ וישב, כ"ף כסלו ש.ז.].

אח"כ נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א להורים שיחיו קונטרס "משיחות" הנ"ל ושטר של דולר (מארצה"ב) ואמר: פאַר אייך (וואָס איר געפינט זיך אין ארצה"ב) איז אַ דאָלאַר (פון ארצה"ב) נעענטער לצדקה בפועל ווי אַ דאָלאַר פון חצי כדור ההוא.

אח"כ פנה להר"י הלוי וו. שיחי' (הנוסע בעוד זמן לדרום אפריקה), ונתן לו כנ"ל להורים שיחיו, ואמר לו: מ'וועט אייך געבן נאָכאַמאָל לצדקה – זאָל זיין מיט אַ נייער חיות.

אח"כ אמר:]

זאָל זיין הצלחה רבה בכל הענינים, פאַר'ן פאַרן און אין פאַרן, און דערנאָך בשעת מ'וועט קומען אין די מקום השליחות.

בערב, נסעו השלוחים שי' לנמל התעופה בלוייית הנהלת הישיבה וקבוצת בחורים ואנ"ש, כמאה וחמשים איש. בעמדם בשדה התעופה, דיבר הת' אברהם כהן כמה מילים בנוגע להשליחות, ואח"כ יצאו כולם בריקוד סוער, והשלוחים יצאו לדרכם.

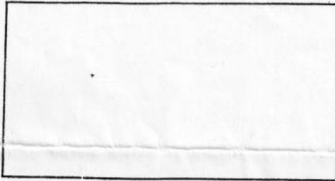
6) ראה שיחת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע (לקו"ד ח"ד תשפז, ב ואילך. ספר השיחות תש"ב ע' 141 ואילך) ד"ה כל היוצא למלחמת בית דוד כו' (שבת נו, א), שיוצאי למלחמת בית דוד הם תלמידי התמימים כו'.

7) ראה לקו"ש ח"ב ע' 484 ואילך. ח"י ע' 310. ח"י"ב ע' 149. ועוד.

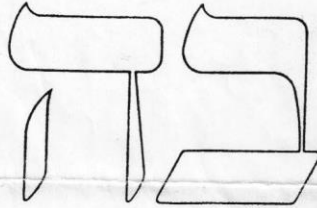
8) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.

מכתב הנהלת הישיבה לשלוחים לרגל התמונות

מיד עם הגיע בשורת מינוי השלוחים לדרום אפריקה, מיהרו חברי ההנהלה החדשה לשלוח מכתב ברכה לשלוחים ולפרוש בפניהם כמה מההכנות שיהיו צריכים לבצע טרם נסיעתם. המכתב מתוארך "ג' מנ"א תשמ"ג" (ולאוראה הכוונה למוצש"ק), אבל ע"פ מה ששמענו מהשלוחים, המכתב הגיעה לידם רק בחודש תשרי תשד"מ

Lubavitch Foundation

CHABAD HOUSE, 33 HARLEY ST.
YEOVILLE, JOHANNESBURG 2198
Telephone 648-1133
P.O. Box 93299, Yeoville 2143

י"ג מנ"א תשמ"ג

כב' תלמידינו הנכבדים שי
התמימים השלוחים ליאהאנעסבורג,
יתברכו בנייטב הנרכות בגשם וברוח כאו"נ.

שלום וברכה,

ראשית כל נאחל לכם ברכת מזל טוב על התמונתכם להיות שלוחי כ"ק אדמו"ר שליט"א בשליחות זו הכי נכבדה אשר חיבה ימירה מודעת לה מאת כ"ק אד"ש (כמו שנספר לכם אי"ה במשך הזמן). אשריכם שזכות כזו נפל בגורלכם, ללכת אויפ'ן רבי'ן'ס פלייצעס ולעבור בכחותיו הק' - שהרי שלוחו של אדם כמותו - ובטח תשכילו לנצל כיאות מתנה טובה זו וכחות אלו הניתנים לכם בדרך אתערותא דלעילא.

אמנם, צריכים אתם לזכור אשר כחות אלו הן לא רק נחלתכם לעה"ד, כלומר כאשר תסעו הנה בעזרי"י ובשעטו"ם ותחילו בעבודה בפועל פה בהישיבה, כי אם גם עתה בידכם הן.

בטח ידוע לכם הסיפור המובא ברשימות סיפורי חסידים (אשר נביא ממנו רק הנוגע לענינו, מבלי להאריך בפרטיו):

אחרי הסתלקות כ"ק אדמו"ר האמצעי הי' משך זמן אשר כ"ק אדמו"ר הציץ סירב לקבל על עצמו עול הכשונגות. הרבה חסידים שמו-אז-עיניהם-בר' אייזיל האמליער, יחלו הסכים ואף עלה על העגלה לנסוע לליובאוויטש לקבל כס הנשיאות. העגלה כבר נסעה, ופתאום קפץ ר' אייזיל מתוכה לארץ ואמר "חוזרני ביי", ונימוקו עמו (כמסופר ברשימות בארוכה, ואכ"מ).

לאחר זמן אשר ר' אייזיל (וזוהו מה שנוגע לענינו): „אראפשפרינגען פון וואגן איז געווען ביי מיר מסירת נפש, ווייל ווי נאר איך בין ארויפגעטראטן אויפ'ן וואגן האבן זיך צעפענט מחיי ולבי כפתחו של אולם“.

כאשר נתבונן קצת בהסיפור נראה דבר פלא: הרי בפועל לא הוכתר ר' אייזיל כרבי, ואף החחלה של ממש לא עשה בזה, כי אם מיטן ערשטן טראט וואס ער האט געשטעלט בדרן לקבלת הנשיאות, כבר ניתנו לו מלמעלה מלכות'דיקע כחות בבחי' משכמו ומעלה גבוה מכל העט.

-ב-

ומזה יש ללמוד גם לשלוחיו של מלך, אשר שלוחו כמותו כניל, וכיך אדי"ש מאפשר להם ללכת מיט זיינע כחות, אשר כחות אלו כבר נתונים בידם (רפרט שבעזייה טערו הנה בפועל), וצריכים רק להיות ברי-דעת להביאם מן הכח אל הפועל.

(וטמוכות לזה על פי נגלה יש למצוא בבית האוצר להרי"ר יוסף ענגיל מערכת אין שליח לדבר עבירה אות ע"ט. עי"ש ותהנו.)

רעה נעבור לענינים של פועל.

עיקר עבודתכם פה החיי פשוט צו זיצן און לערנען און דאוונען, אוועקשוטעלן די ישיבה אויף די פיס, ולשמש כדוגמא חיי להבחורים מכאן שלא ראו מאורות מימיהם - א ציור פון א חסיד'ישער בחור; ועי"ז תכניסו רוח חיים גם אצל הבעלי-בתים.

אפנט חוץ מזה תחלק עבודתכם (אשר תתעסקו בה בזמנים הפנויים, כגון עשי"ק אחה"צ, יום ש"ק, זב"ן וסדרים) לסניפים כללים אלו:

(א) שיעורים עם בעלי בתים - מאני"ש ושלא מאני"ש;

(ב) שיעורים עם שאר תלמידי הישיבה;

(ג) שיעורים, מסיבות שבת, שבתוני"ים וכדומה, עם תלמידי

הישיבה קטנה;

(ד) מבצעים בעיר;

(ה) חזרת דא"ח ונאומים בהזדמנויות שונות.

ולזה צריכים אתם להצטייד בדברים הבאים:

(א) כמה מאמרים, שיחות, ופרקים בגמרא המחאמים ללימוד עם בעלי בתים (בעלי ידיעה בינונית לבד, או גם פחות מזה);

(ב) כני"ל עבור התלמידים הצעירים;

(ג) חסידי'שע סחורה של ה"ארום" פון חסידות (כגון הרשימות וכו' של כ"ק אדני"ע);

(ד) סיפורים, רעיונות, חידושים וכו' (כמו החומר שבי"שמועסן" וב Teachers' Guide) למסיבות שבת וכדומה;

(ה) פלפולים בנגלה שיכולים לאומרם לפני כינוסי בעלי בתים;

(ו) איזו מאמרים קלי ההבנה בעל פה לחזרת דא"ח, ולבחור שיחות על פרשיות השביע' המחאמים לחזור עליהם בבחי כנסיות שבעיר;

(ז) רעיונות וחומר לנאומים בימים טובים, יומי דפגרי וכו';

(ח) חומר בענייני המבצעים;

(ל) (לסעיפים ז, ח, תוכלו להשתמש גם בחומר המעובד ומסודר שבגליוני, "יכפר חב"ד".)

מרבית ישי וקידמת רחשנה ונגבה ונו

ספרים:

כל אחד יביא אתו גמרא בנא בהרא, סה"מ תר"ס-ס"ה, תרס"ו, וכל מה שבדעתו ללמוד בקביעות. בנוגע לשאר ספרים, כבר התחלנו לסדר ספריי, ולהשלים את החסר תבחרו מאתכם אחד שיש לו ידיעה בספרים, וכאשר תודיעו לנו מי הוא, וכתובתו, נתקשר אתו בלי"נ.

בבואע לצרביכס האשתיים: הנה אנחנו נקבל על עצמנו בלי"נ לטפק לכם אכילה שתי ולינה ככל המצטרך, ואין צורך להביא שום דבר לצרכים אלו. בנוגע לבגדים, עצמנו שאחד מכם יתדבר עם בחור או אברך מכאן שאינו בטלו, והוא יורה לכם מה להביא.

על כל אחד מכם להשיג בהקדם הכי אפשרי דרכון (Passport) ותעודת לידה, ולראות שכל הניירות שלו (גריין קארד וכדומה) הם בסדר. בדעתנו למנות אברך מכאן שיהי אחראי לסידור הניירות שבבילכס. הוא יתקשר אתכם, ועליכם למלא הוראותיו בדיוק ובזריזות.

נחוץ מאד שהגבילו מועד להתקבץ מכל מקומות פזוריכס, כדי להתאסף ולהתדבר על דבר העבודה וההכנות הדרושות, לטור חברותות וכדומה. [כיון הדבר שלא תחפשו בדוקא חברותא מהישיבה שלמדתם בה עד עכשיו, (כי אם תתערבו כולכם ליחידה אחת, שיהי "עשר ולא תשע, עשר ולא חמשה וחמשה" וד"ל)] הננו מציעים שתסדרו כינוס גם עם הקבוצה האחרונה של השלוחים לאוסטרליא, כי המצב שם דומה הרבה להמצב כאן.

מועד נסיעתכם הוגבל לעת עתה על פרשה נח חש"מ.

בינתיים תנצלו זמן שהותכם במחיצת כ"ק אד"ש כראוי, ובפרט בפרטים האמורים, ויתן השי"ח שנתראה בשובע שמתות.

המאחלים לכם ברכה מזל טוב והצלחה רבה בכל, וכו' א"ש ד"ר

הרב לוי הלוי וויינבערג
" שלום דובער גלאנער
" יוסף יצחק קטעלמאן

הנהלת הישיבה

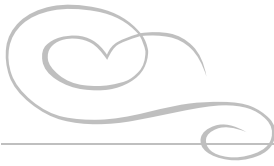
הרב מנחם עקביאל ליפסקאר
" נחמן מאיר בערנהארד
" אברהם קאפל בחור

הנהלת "ליבאוויטש פאונדיישאן"

פרק ב

שלוחי אדוננו

רגעים מתקופת השליחות

כ"ו טבת תשד"מ. הקבוצה בשדה התעופה בניו יארק. מימין לשמאל: הר"י הלוי ווינבערג, הר"מ מענטליק, י"י לו, משה דרויאן, חיים אברהמס, אברהם כהן, שד"ב הארליג, יוסף לוי חייטאן, י"י רוזנבלום, פנחס איזאווי, מאיר אליעזר שמוקלער

כ"ו טבת תשד"מ, במטוס. יושב במרכז התמונה: פנחס איזאווי. יושבים מאחוריו: י"י רוזנבלום וי"י לו. עומד מאחוריהם: חיים אברהמס

חלק מחצר "תורה אקדמי" –
קמפוס החינוך המרכזי
דליוואוויטש ביוהניסבורג

הבניין ששימש
כפנימייה לשלוחים
20 Pine Rd.

מוצש"ק פ' בא, ג' שבט תשד"מ
מלוה מלכה בבית ר' קאפיל באכער
– כעין קבלת פנים לשלוחים
(ראה לקמן ע' כז)

מימין לשמאל: הרב לוי הלוי
וויינבערג, הרב חנוך גלפרין, י"י לו
(נואם), שד"ב הארליג (מוסתר),
מ"מ ששונקין, מאיר אליעזר
שמוקלער, חיים אברהמס,
הרב דוד חסדן

תשורה משמחת הנישואין של דובער ורחל שיחיו ששונקין

לומדים בזאל. לימין: מ"מ ששונקין.
לשמאל: י"י רוזנבלום

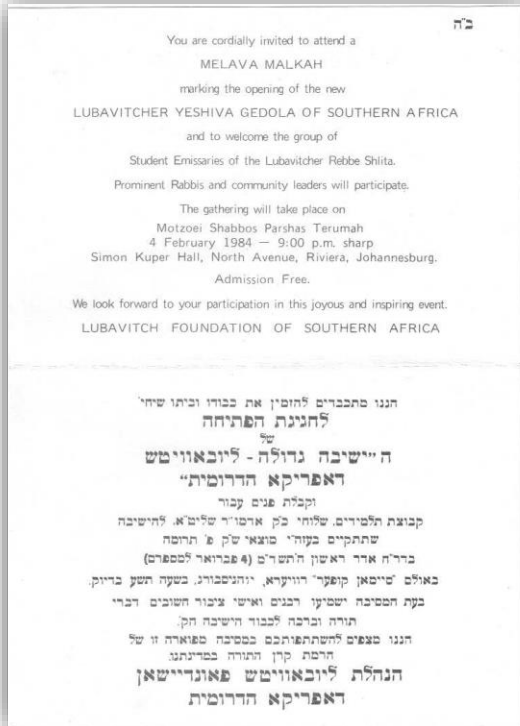

בזאל. מימין לשמאל: אברהם כהן,
י"י רוזנבלום, מ"מ ששונקין

בזאל. עומדים: י"י רוזנבלום ומ"מ
ששונקין. יושב: אברהם כהן.
מאחורה נראה (יושב): מאיר
אליעזר שמוקלער

השלוחים הגיעו באמצע הקיץ (בחצי כדור ההוא). בסיום הקיץ, במוצש"ק פ' תרומה, בדר"ח אד"ר תשד"מ, נערכה חגיגת פתיחה ליישיבה הגדולה, ששימשה גם כקבלת פנים רשמי בשביל התלמידים השלוחים (ראה גם לקמן ע' ל-לא)

ההזמנה לחגיגת הפתיחה

התשורה שחולקה בעת החגיגה

תשורה משמחת הנישואין של דובער ורחל שיחיו ששונקין

לשמאל: חלק מקהל המשתתפים
בחגיגה

למטה: י"י רוזנבלום נואם

למעלה: חברי ההנהלה החדשה.
מימין לשמאל: הרב לוי הלוי וויינבערג,
הרב יוסף יצחק קסלמן,
הרב שד"ב גראנער

לימין: כמה מהשלוחים. מימין לשמאל:
שד"ב הארליג, מ"מ ששונקין,
פינחס איזאוו

שולחן הראשי. מימין לשמאל (על סדר ישיבתם): הרב קרוסטאג (מחברי הבר"צ), ר' קאפיל באכער, הרב לוי הלוי וויינבערג (מוסתר), הרב יוסף יצחק קסלמן, הרב שד"ב גראנער, י"י לו, שד"ב הארליג, אברהם כהן, מ"מ ששונקין, פינחס איזאווי, יוסף לוי חייטאן (מוסתר), חיים אברהמס, מאיר אליעזר שמוקלער (בקצה השולחן)

שולחן הראשי. מימין לשמאל (על סדר ישיבתם): הרב יוסף גאלדמאן, הרב מ"מ ליפסקאר, הרב נחמן בערנהארד, הר"י הלוי וויינבערג, י"י רוזנבלום (נואם), ר' קאפיל באכער, הרב לוי הלוי וויינבערג, הרב יוסף יצחק קסלמן, הרב שד"ב גראנער (מוסתר), י"י לו

תשורה משמחת הנישואין של דובער ורחל שיחיו ששונקין

ח"י שבט תשד"מ. משחק כדורגל עם ילדי ה'היי סקול'. ע"י משחקים אלו הצליחו השלוחים לקרב הרבה מהילדים.
וראה לקמן ע' כח, שלאחרי המשחק הוזה הלכו כמה מהתלמידים על מבצע תפילין.
במרכז התמונה: מ"מ ששונקין

פורים קטן תשד"מ. כינוס ילדים. במעמד ההוא יסדו השלוחים סניף צבאות השם בדרום אפריקה (ראה לקמן ע' לב; לד)

סביבות ימי הפורים תשד"מ. בעת ההכנות להצגה שעשו השלוחים בשביל הילדים.

מימין לשמאל: מ"מ ששונקין, י"י רוזנבלום, משה אברהם דוד דרויאן, רעואל דראטמאן (תלמיד במתיבתא), אברהם כהן

באמצע מלחמת הצבעים
("קאלארוואר") במחנה היומי
שניהלו השלוחים בחורף.

בחזית התמונה נראה (בחולצה
אדומה) יוסף לוי חייטאן. במרכז
התמונה נראה מ"מ ששונקין,
ומאחוריו, עומדים בין השורות,
נראים הגנרלים, יוסף יצחק לו (לבוש
בגד אדום ארוך) וי"י רוזנבלום (לבוש
בגד כחול ארוך)

ל"ג בעומר תשד"מ בעת התהלוכה.
מימין לשמאל: יחזקאל פיינבלום
(מאנ"ש ביוהניסבורג), פינחס
איזאווי, חיים אברהמס, מ"מ
ששונקין, אברהם כהן, י"י רוזנבלום

ל"ג בעומר תשד"מ. י"י לו מנהל
קבוצת ילדים בעת התהלוכה

תשורה משמחת הנישואין של דובער ורחל שיחיו ששונקין

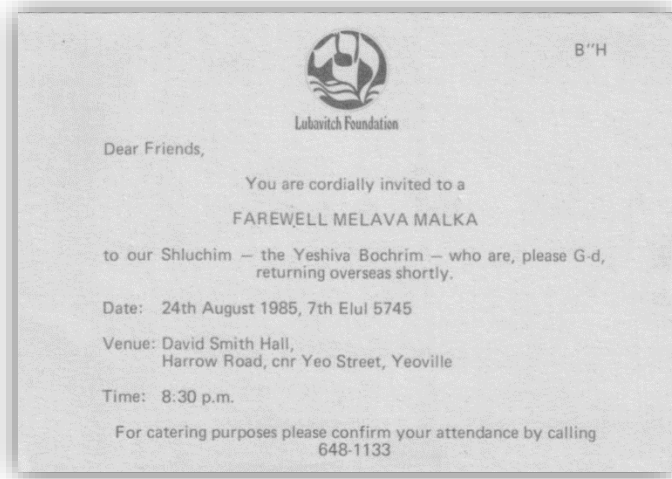

למעלה: התמונה הרשמית של הקבוצה. שורה ראשונה מימין לשמאל: יוסף לוי חייטאן, חיים אברהמס, י"י רוזנבלום, שד"ב הארליג, אברהם כהן, פינחס איזואוי.
שורה שניה מימין לשמאל: י"י לו, משה אברהם דוד דרויאן, מאיר אליעזר שמוקלער, מ"מ ששונקין

למטה: מוצש"ק בביקור השלוחים בא' מבטיסים הצבאיים (ראה לקמן ע' כט; לה-לט).
עומדים מימין לשמאל: שד"ב הארליג, מ"מ ששונקין, י"י לו

טרם חזרת הקבוצה הראשונה לחצרות קדשנו, בתחילת אלול תשמ"ה, נערך בשביל השלוחים מלוה מלכה, מסיבת "צאתכם לשלום". המסיבה התקיימה במוצש"ק פ' שופטים, ז' אלול תשמ"ה. לפנינו ההזמנה למסיבה שנשלחה לקהל עדת ישראל ביוהניסבורג

שליחות נוספת: אושען פארקוויי

סח הרב יוסף יצחק שיחי' לו: בתום ימי שליחותינו, כשחזרנו להסתופף בצילו של הרבי, לא רצינו שום דבר חוץ מלהיות שוב ליד הרבי ככל האפשרי. ולכן, כאשר בסוף חודש אלול ניגש אלינו הרב דוד ע"ה ראסקין בבקשה והפצרה שהקבוצה שלנו תעבור ללמוד בתות"ל אושען פארקוויי ולחזק את הישיבה, כמובן שסירבנו בכל התוקף.

בסיום חודש תשרי תשמ"ו, נקראו כל חברי קבוצתינו ע"י הריב"ק למזכירות. הוא אמר לנו שהרבי רוצה שנעבור כולנו ביחד ללמוד בתות"ל אושען פארקוויי. א' מחברי הקבוצה העיז ושאל את הריב"ק מה היה הלשון המדוייק של הרבי בזה. הריב"ק ציטט את דבריו הק': "איך וייל אז די קבוצה וואס איז צוריקגעקומען פון דרום אפריקה, זאלן גיין אין אושען פארקוויי". למחרת בבוקר בשעה 7:30 היינו כולנו בזאל דאושען פארקוויי לסדר חסידות...

לאחר זמן שמענו שבעשי"ת (ד' או' ה' תשרי) נכנס הרש"ג ליחידות, וביקש מהרבי ישירות, שהיות ורוצים לחזק את הישיבה באושען פארקוויי, ורצו שיגיעו לישיבה קבוצה חזקה של בחורים, הנה הוא מבקש שהרבי יואיל נא לשלוח את הקבוצה שזה עתה חזרה מדרום אפריקה לישיבה. וכך הוה.

פרק ג

ויכתב ספר זכרון

דו"חות מהפעילות של השלוחים

עם בואם על אדמת דרום אפריקה, החלו התלמידים השלוחים מיד להתעסק בלהט ובמרץ בכל אשר הוטל עליהם. לראש ולראשונה, התמדה ושקידה בלימוד הנגלה ולימוד החסידות, עבודת התפילה וקיום המצוות בהידור. וביחד עם זה, אירגנו השלוחים פעילות מסועפת בכל תחומי היהדות:

שיעורי תורה, הן עם התלמידים במתיבתא (שבכלל היו מקרבים אותם במיוחד) והן עם בעלי בתים; מבצעים, בימי שישי אחה"צ ובכלל בכל הזדמנות; הפצת המעיינות, ע"י שיחות בלימוד עם הרבנים וראשי ישיבות שבאזורם, והדפסת קובצי חידושי תורה (ראה לקמן ע' מ ואילך); מחנות יומיים ומחנות קיץ לילדים הצעירים; התעסקות עם ילדי בית ספר היסודי ע"י כינוסים שאירגנו לכבוד יומי דפגרא; תהלוכות ל"ג בעומר; התוועדויות בשבת קודש עם חברי הקהילה; קירוב הנוער ע"י משחקי כדורגל בימי שישי וראשון, ושבתונים לעורר אותם ליהדות; התעסקות עם חיילים ע"י ביקורים בבסיסים צבאיים; ייסוד סניף צבאות ה' לילדים המקומיים; נסיעות לשבת למקומות נדחים לקרב עוד יהודי א' לתורה ומצוותיה; וכהנה רבות.

ועיקר גדול אצל השלוחים היה הפצת תורתו של המשלח, וזאת עשו ע"י שטורעם גדול בנוגע לשידורי התוועדויות הרבי שהיו אז בקהילה, וגם היו מפרסמים כל שבוע קלטת עם קיצורים משיחות הרבי על הפרשה. השלוחים כתבו את התמליל, וא' מאנ"ש דשם היה מקליט את הדברים.

כחיילים נאמנים, הרבו התלמידים השלוחים לדווח למשלח מהנשמע והנעשה במקומם, וע"ד פעולותיהם הנצורות ביוהניסבורג. בעמודים שלפנינו, שמחים אנו להגיש את שלשת הדו"חות הראשונות שכתבו השלוחים בזמן שליחותם. וכפי שאפשר לראות, הנה ככל שעבר הזמן, כן הוסיפו השלוחים במעשיהם הלך וגדל, וכמאחז"ל דמעלין בקודש.

הדו"ח הראשון – נכתב במוצש"ק תרומה בדר"ח אד"ר תשד"מ, וכולל את רשימת הפעולות דחודש שבט.

הדו"ח השני – נכתב במוצש"ק פ' פקודי, אדר"ח אד"ש תשד"מ, וכולל את רשימת הפעולות דחודש אדר"ר.

הדו"ח השלישי – נכתב בשלהי אד"ש תשד"מ, וכולל את רשימת הפעולות דחודש אד"ש.

ב"ה. מוצש"ק פ' תרומה בדר"ח אדר"ה ה'תשד"מ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הננו - שלוחי כ"ק אדמו"ר שליט"א להשיבה גדולה דיהאניסבורג, דרום אפריקה - מבישים בזה דו"ח מהפעולות שפעלנו מאת צאתנו מ770 עד עתה. בהשדה תעופה בני. י. לוו אותנו בערך מאה וחמישים מחת' ואנ"ש שיחיו, והת' אברהם כהן אמר כמה מילים בנוגע להשליחות, ולאח"ז כולם יצאו בריקוד. בנסיעתנו לאמסטרדם, הולנד (בהאורון), פגשנו בבחור אחד שנוסע לאה"ק, בכדי ללמוד בישיבה (מזרחית) שם, והת' פנחס איזאווי דיבר עמו ע"ד אמירת "הריני מקבל עלי וכו'", והפסוק "אך צדיקים וגו'" בכל יום, וגם למד עמו קצת הניא. וחפשנו עוד יהודים על האורון, ולא מצאנו. באמסטרדם שהינו במלון לערך שמונה שעות, ונסינו להתקשר עם מישהו מאנ"ש שיחיו שם, כדי להתוועד אתם, ולמסור תוכן הדברים ממה שדובר בשבת האחרונה (ש"פ ורא), ולא הצלחנו להתקשר עם אף אחד, היות שכולם היו בעבודה אז, ובכך בספק זמן שהייתנו שם, התוועדנו בינינו לבין עצמנו, וכן הכנו דרשה בכדי לדבר בשדה תעופה דיהאניסבורג (לפועל לא היו צריכים לדבר).

בדרך מאמסטרדם ליהאניסבורג, מצאנו רק יהודי אחד והוא סירב להניח תפילין, אבל דברנו עמו קצת על אידישקייט.

כשהגענו ליהאניסבורג, קבלו את פנינו הרבה מאנ"ש וב"ב שיחיו, ורקדנו אתם וכו', וכן הי' שם כעבים מהעיתונים המקומיים, וכן מהטעלעוויזיא המקומית וכו'. מיד משם נסענו להישיבה, ולמדנו משך שעה קצרה, השיחה ע"ד אמירת "הריני מקבל וכו'" ו"אך צדיקים" שנתן לנו כ"ק אדמו"ר שליט"א טרם נסיעתנו, בכדי להתחיל את סדרי הישיבה באופן הכי מוקדם. ולפחר כבר התחיל הסדר כרגיל.

יום חמישי ר"ח שבט

בלילה הי' התוועדות עם המשפיע הרב יוסף יצחק קעסעלמאן שי', עם עוד כמה מאנ"ש ודיבר על תפקידו של שליח.

עש"ק פ' בא ב' שבט

אחר סדרי הישיבה, נסענו בכדי לעשות מכעזים במרכז העיר, לבנין הכי גדול וחשוב בהעיר, מלא משרדים של עו"ד וכו', והנחנו לשני אנשים תפילין,

- ב -

ורשמנו להס"ת עשרים וארבע אנשים.
[בכללות הר"ן מאוד קשה לפעול על האנשים שיניחו תפילין, הגם שטקבלים
אותנו בסבר פנים יפות ובחמימות וכו', היות שרובם הולכים בשבת לביהכנ"ס,
וחושבים שבזה יוצאים הם יר"ת].

ש"ק פ' בא ג' שבת

בש"ק זו, מכיון שהי' השבת הראשונה מאז הגענו, התפללנו בהביהכנ"ס
ביחד עם שאר אנ"ש שיחיו (בדרך כלל, מתפללים במנין נפרד).
שבת (בצהריים) אחר התפלה הי' "קידוש", והתוועדנו אתם. בזמן רעוא
דרעוין, חזר הת' יוסף יצחק לו מאמר ד"ה הוא אהרן ומשה, מש"פ וארא שנה
זו.

במוצ"ק הי' מלוח מלכה בבית ר' אברהם קאפל באכער שי', ששימש גם
כעין קבלת פנים לנו, ושם השתתפו כשלושים מאנ"ש שיחיו, דברו הת': פנחס
איזאווי, אברהם כהן, יוסף יצחק לו, וגם כמה מהנהגלה ואנ"ש שיחיו, המלוח
מלכה הסתיים בריקוד עם כל המשתתפים.

ש"ק פ' בשלח ט' שבת

בשבווע זו, חלק מהת' הלכו להבנין הנ"ל (של המשרדים וכו'), וחלק
האחר הלכו לעוד כמה בנינים חשובים, וגם לכמה וכמה חנויות שבאיזור ההוא.
הנחנו לארבע אנשים תפילין, ורשמנו להס"ת ארבע עשרה אנשים.

ש"ק פ' בשלח יו"ד שבת

לכבוד ש"ק יו"ד שבת, נסעו הת': פינחס איזאווי, ויוסף יצחק לו,
לסאנטאן (זה אחד מהפרברים של העיר יאהניסבורג), והתאכסנו אצל השליח
הרב יוסף יצחק שי' העכט. בליל ש"ק התוועדנו עמו עד לשעה מאוחרת בלילה,
למחרת אחר התפלה, הי' התוועדות ודברו הת' הנ"ל על תוכן מעלת יום זה,
ועל המסיג הגדולה של בעל ההילולא, והלימוד מזה בנוגע לימינו אלה,
וכפי שנראה הנה זה פעל רושם טוב על השופעים. ועצם שהיית הת' הנ"ל
בביתו של השליח הנ"ל, הר"ז עידד אותו, וחיצק אותו ואת ב"ב שיחיו.
ושאר הת' היו בליל ש"ק בישיבה, ואחר סעודת ש"ק התוועדו
בינם לבין עצמם (אנ"ש היו ג"כ מוזמנים לבוא להשתתף בהתוועדות זו,
ומפני שירד גשם חזק, הנה אף אחד לא בא).
למחרת בבוקר, הלכו הת' לביהכנ"ס דההסידים בשכונת "יובעל" (מהלך

- 1 -

כשעה), ולאחר התפלה הי' התוועדות רבתי בהשתתפות כל אנ"ש שיחיו, והת' יוסף יצחק רוזנבלום חזר השיחה על ד' הכיתות אצל הים (מלקו"ש ח"ג).
אחר ההתוועדות הלכו לאכול אצל הכעה"ב, וכל אחד התוועד במקומו. בש"ק אחר הצהריים נתן הת' יוסף לוי חייטאן (שנשאר בהישיבה, ולא הלך ל"יובעל") שיעור במשניות (במקום המג"ש הרגיל, בכדי שיהי' "חידוש").

במוצש"ק הי' סעודת מלוה מלכה רבתי לכבוד יו"ד שבט בהשתתפות כמעט כל אנ"ש ונשותיהם, דיבר הת' יוסף יצחק לו על הענין ד"מה זרעו בחיים וכו'", היינו שייכותו של כל אחד ואחד לבעל ההילולא, וכן הלהבנו את הקהל בכמה ניגונים.

יום ה' ט"ו שבט

בלילה הי' התוועדות אצל הרב שד"ב גרונר שי', דיבר על יתרון אחדות ישראל על אהבת ישראל.

עש"ק פ' יתרו י"ז שבט

הלכנו לעשות מבצעים במקומות הנ"ל, וגם בעוד בנינים והנויות. הנחנו לארבע אנשים תפילין, ורשמנו להס"ת חמישים איש, ונתנו שתי מזוזות לאשה אחת.

ש"ק פ' יתרו י"ז שבט

בליל ש"ק בין מנחה למערב, חזר הר"י וויינבערג שי' מהשיחות קודם של ש"פ בשלח, יו"ד שבט.

בשעת רעוא דרעוין חזר המספיע הר' יוסף יצחק קעטעלמאן שי' חלק מד"ה באתי לגני ה'תשי"א.

יום א' י"ח שבט

פעלנו על כמה תלמידים מה"היי סקול" שילכו לעשות מבצע תפילין בבית זקנים, והניהו לאדם א' תפילין. התלמידים שהלכו הם: יונתן מאיר בן מלכה בערקאוויטש; עקיבא בועז בן שבע פייגא צפורה יפה בערנהארד; שאול זאב בן סימא ראניא באכער; שלום דובער בן סימא ראניא באכער.

יום ה' כ"ב שבט

היום י"ל בפעם הראשונה רעיון השבוע ("טוס אוו דהי וויק"), שהי' לתועלת מרובה ב"ה במבצעים, (מצו"ב).

במהדו"ק של הדו"ח הזה (הנמצא תח"י), מופיע הוספה (שע"פ בקשת א' השלוחים דשם לא נשלחה לרבי) בנוגע להתוועדות ביום השבת: "היות שלא הי' מחיצה, נכנסנו להשתתף בהתוועדות רק לאחר זמן, כשכבר הלכו הנשים". בהמשך לזה, במלוה מלכה כתבו: "במלוה מלכה זו האט מען אויך איינגעפירט אז עס זאל זיין א מחיצה".

- ד -

התקיים גם בפעם הראשונה "משמר", ז.א. שבאים תלמידים מהבית ספר הגבוה ("היי סקול") ללמוד בהישיבה, ביחד עם השלוחים, השתתפו שבעה תל' כ"י.

בלילה התקיים התוועדות בביתו של השליח הרב מנחם מענדל שי' ליפסקער. דיבר שצריכים לנצל הזמן שמחוץ לסדרים באופן הרצוי, ובוה דוקא נכרת פנימיותו של הבחור.

ש"ק פ' משפטים כ"ג שבט

הלכנו לעשות מבצעים במקומות הנ"ל, והנחנו לשמונה אנשים תפילין, ורשמנו להס"ח שבעים וחמש איש.

ש"ק פ' משפטים כ"ד שבט

על שבת זו, הלכו הת': שלום דובער הארליג, מנחם מענדל ששונקין ויוסף יצחק לו, לבסיס צבאי שקוראים לו "פוטרכעקעווכטע", אצל העיר "פרעטאריא", בעש"ק כשהגענו לשם, הנחנו לשש עשרה אנשים תפילין, והלקנו את "רעיון השבוע" דשבוע זו.

מיד כשהגענו התחלנו לדבר (- באופן אישי, מכיון שבין כך שומעים "דרשות" כל היום, ולא מעונינים בעוד דרשות, ולכן לא הי' מן הנכון לדרוש להם (כך יעצו לנו)) אל החיילים על אידישקייס וכו', ונמשכו הדיבורים גם באמצע האוכל. בוקר באמצע האכילה דיברנו, ובאריכות, אל כמה חיילים, ולא' מהם, על נושאים עיקריים, כמו בריאת העולם, נשמה וכו', והי' ב"ה בתצלחה, גם למדנו עם ה"ששאלאן" שי' (שהוא בינתיים) לא חסיד) שיחה מחלק ט"ז, ובזמן של סעודה שלישית שרנו ורקדנו עמהם, והי' בהצלחה רבה מאוד ב"ה, וכחמש חיילים הבטיחו שיבואו להישיבה ללמוד וכו', והשבת הזה עידד מאוד את רוחם של החיילים.

ושאר הת' נשאר בהישיבה, בליל ש"ק חזר הת' חיים ברוך אברהם מאמר ד"ה ויהי בעצם היום הזה מש"פ בא ש.ז., בש"ק אחר הצהריים, הי' התוועדות עם המשפיע הר' יוסף יצחק קעסעלמאן שי', דיבר על עבודתו של חסיד, וזוה לא בא בדרך ממילא. בשעת רעוא דרעיון חזר הת' פינחס איזאווי מאמר ד"ה ויהי בעצם היום הזה מש"פ בא ש.ז. במוצש"ק הי' מלוח מלכה בשכונה "גלען הייזל" (אצל יובעל), והגענו

- ה -

באמצע, והת' אברהם כהן סיפור סיפור מר' יואל בעל שם מספר הזכרונות. השתתפו שם חמשישים ילדים. אנחנו באנו לשם כדי לתפוט קשר עם הילדים ולהתחיל שם "מסיבות שבת", אמנם האנשים שם (רובם שייכים לתנועת "בני עקיבא") עושים בעיות, ולא רוצים שליובאוויטש יעשו את ה"מסיבות שבת", ע"כ מבקשים אנו ברכתו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א בזה, שיהי' בהצלחה.

יום א' כ"ה שבט

הלכו הת' מהבית ספר גבוה להבית זקנים הנ"ל, והניחו לאדם אחד תפילין.

יום ה' כ"ט שבט

היום הי' "משמר", והשתתפו עשרים גאחד תלמידים כ"י, ובשבוע הזה, חלקנו את התלמידים לכיתות נפרדות בכיתה אחת לומדים חמש וש"ע, ושתי כתות לומדים גמרא, ושתי כתות לומדים חסידות ובכחה אחת לומדים לקרוא. פלייער מצו"ב.

בלילה הי' התוועדות עם הר"י וויינבערג שי' דיבר על כוהתיו של שליח.

ש"ק פ' תרומה אדר"ח אד"ר

הלכנו לעשות מבצעים במקומות הנ"ל, והנחנו לששה אנשים תפילין, ורשמנו להס"ח שלושים ושתיים אנשים.

ש"ק פ' תרומה בדר"ח אד"ר

בליל ש"ק אמר הת' מנחם מענדל ששונקין בענין ביטול הנבראים. בש"ק אחר צהרים - כשעה לפני מנחה, התקיים "מסיבת שבת", השתתפו שבע עשרה ילדים כ"י והי' ב"ה בהצלחה (ה"פלייער" מצו"ב). בזמן רעוא דרעוין חזר הת' פינחס איזאווי מאמר ד"ה וידבר גו' ויקחו לי תרומה ה"משמ"א. במצו"ק התקיימה מלוה מלכה ענקית בתור חגיגת הפתיחה של הישיבה גדולה וקבלת פנים עבורינו. השתתפו כארבע מאות וחמשישים אנשים ונשים, וביניהם גם הרב הראשי שי', חברי הב"ד שיחיו, ועוד רבנים חשובים ועסקני ציבור וכו'.

הרב הראשי שי' דיבר על השמחה של הקמת ישיבה חדשה. בהקיר, ועל חשיבת הענין של אהבת ישראל שצ"ל ביניהם. אח"כ דיבר הר"י וויינבערג שי' על ענין אהבת ישראל, אהבת ה' ואהבת התורה, ואין זה מתבטא בישיבה חדשה.

- 1 -

אח"כ אפר הח' יוסף יצחק רוזנבלום סלפול (באנגליה) בענין "היזק ראי" (דבר שפעל רושם טוב על השומעים אפילו שלא מן החסידים (בינתיים)), אח"כ דיבר הראש ישיבה הר"ל וויינבערג שי', על ה"לשיטתי" של הרמב"ם והרמב"ן בענינו של הביהמ"ק (מלקו"ש ח"א פ' תרומה (ב)). אח"כ דיבר הרב מ.מ. ליפסקער שי' על עצם הויית הישיבה שצריך לקרוא לאהבת ישראל בין כל העיר.

במהדו"ק של הדו"ח הזה (הנמצא תח"י), הוסיפו (בהמשך לדברי הר"ל וויינבערג): "זוה פעל באופן חזק מאד קיין עין הרע על כל השומעים". ובסיום הדברים כתבו: "הקבלת פנים עידד וחיוק אותנו (בין כל השאר) באופן חזק, והי' ענין יפה מאוד, שלא תשכח מאתנו לזמן רב".

שונדו

נמצאים ארבע בחורים בהשיבה (בנוסף על השלוחים), שלומדים בשיעור לעצמם, ובמשך היום, לומדים עם כל אחד מהם נגלה וחסידות בכדי לעזור, ולקדם אותם בידיעה בנגלה ובחסידות.

בכל יום ראשון, באים כמה תלמידים מה"היי סקול", ולומדים עמם למשך שעה, גמרא ביצה פרק שלישי (מה שלומדים בכתותיהם).

גם לומדים עם כמה מהבעה"ב מהעיר, הן נגלה והן חסידות.

בפורים קטן הבעל"ט יתקיים פה כינוס גדול בהבית ספר "תורה אקדמי - לייובאוויטש" ובוה בע"ה רוצים אנו לחגג כאן סניף של "צבאות ה'", ובע"ה זה יהי' בהיקף גדול.

המפונים על הפעולות:

מבצעים - הת' שלום דובער הארליג

משמר - הת': פינחס איזאווי, אברהם כהן

צבאות ה' - הת': יוסף יצחק לו, משה דרויאן, מאיר שמוקלר

מסיבת שבת - הת': פינחס איזאווי, אברהם כהן, יוסף יצחק רוזנבלום

כינוסים - הת': מנחם מענדל ששונקין, יוסף יצחק רוזנבלום

סידור ה"פלייערס" - הת' יוסף לוי חייטאן

עצם ענין מציאות הישיבה בעיר, רואים אנו איך שזה פועל על אנ"ש

שיהיו "חמימות" לייובאוויטש, וללימוד החסידות וכו'.

ומבקשים אנו בזה, את ברכתו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, שנצליח

בשליחותינו הק' לדרום אפריקה כפי רצונו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א,

ושנגרום כולנו רק נח"ר לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

חיים ברוך בן שרה אברהם

פינחס בן שרה איזאווי

משה אברהם דוד בן זלבה דרויאן

שלום דובער בן ציפורה הארליג

יוסף לוי בן שיינדל חייטאן

אברהם בן סולטנא כהן

יוסף יצחק בן הינדא מלכא לו

יוסף יצחק בן מריס רוזנבלום

מאיר אליעזר בן חנה שמוקלער

מנחם מענדל בן שרה רבקה ששונקין

נרשם ע"י: הת' יוסף יצחק לו והת' חיים ברוך אברהם

ב"ה. מוצש"ק פ' פקודי אדר"ח אד"ש ה'תשד"מ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הננו - שלוחי כ"ק אדמו"ר שליט"א להיטיבה גדולה דיוהניסבורג, דרום אפריקה - מגישים בזה דו"ח מהפעולות שפעלנו במשך חודש אדר ראשון.

יום ב' א' אדר"ב

הת' מנחם מענדל ששונקין הלך עם האברך חנוך שי' גלמריץ להפגש עם שאול פייכמן, ודיברו עמו ביהדות, וכן קבעו אתו שיבוא לשיעור שיפתח בשבוע הבא לישראלים, ואכן הוא בא במשך שבועיים הבאים לשיעור וכן הביא אתו עוד אנשים.

יום ה' ו' אדר"ב

בלילה התקיים "משמר", והשתתפו עשרים ושנים תל" כ"י (ובכל שבועיים עושים הגרלה על פרסים יקרי ערך).

אחרי הסדר התוועדנו עם בחור א' שקוראים לו ברוך אליס, הוא נסע ביום ראשון להצבא על משך כחודשיים, וביקש שנתוועד אתו בכדי לחזק את רוחו (הבחור הנ"ל בא בכל לילה לאחר עבודתו ללמוד עם הת' פינחס איזאווי שיחות וכו', ובכלל הוא משתדל לבוא לכל התוועדות וכו' עם הבחורים).

עש"ק פ' תצוה ז' אדר"ב

הלכנו לעשות מבצעים במרכז העיר, והנחנו לששה אנשים תפילין, ורשמנו לט"ת כו"כ אנשים.

ש"ק פ' תצוה ח' אדר"ב

בשבת זו היו כמה מהת' בשכונת "יובעל", והת' יוסף יצחק לו הי' אצל משפחה שאכלו שמה כמה אנשים ונשים (שעדיין רחוקים מתומ"צ) שבאו במיוחד כדי לקבל הסברים על כמה ענינים ביהדות וחסידות שהי' מוקשה להם, והי' ב"ה הצלחה גדולה.

הת' יוסף יצחק רוזנבלום ומנחם ^{אנצ'ל} ששונקין פגשו (ביובעל) בשבת אחת"צ בבחור מישיבה ^{אליעזר} ולמדו אתו גמרא, ויצרו אתו קשר. והת' מאיר אליעזר שמוקלר דיבר במשך השבת עם כמה מהחיילים (שבאים כמעט כל שבת להביהכנ"ס ביובעל, ומתאכנסים אצל אנ"ש סם) בנוגע ליהדות, וכן הזמינם לשהות בשבת בישיבה.

הת' פינחס איזאווי והת' יוסף לוי הייסאן נשארו בהישיבה בכדי

לארגן את ה"מסיבת שבת", השתתפו ב"מסיבת שבת" עשרים וארבעה ילדים כ"י
(במוצש"ק עושים בכל שבוע, הגרלה על שני פרטים).

הת' שלום בער הארליג ומשה דרואין שהו בסאנטאן ודברו ב"קידוש" על
מסרת שליחותינו ועל איזה פעולות שפעלנו פה.

יום א' ט' אדר"ך

התל' מהבית ספר הלכו להבית זקנים, והניחו לאדם אחד תפילין.

יום ה' י"ג אדר"ך

בלילה התקיים "משמר" והשתתפו עשרים וארבעה תל' כ"י.

אחרי הסדר התקיים התוועדות עם ההנהלה והרב נ. בערנהארד, דברו על
כמה דרכים ואופנים איך שצריכים לקרב אנשים ליהדות, והביאו כמה סיפורים
וכו' איך שהדרכים האלו הצליחו בפועל ממש.

עש"ק פ' כי תשא, פורים קטן

התקיים כינוס ילדים, שהווה כעין פתיחה מחדש ל"צבאות ה'", השתתפו
כמאתיים וחמישים ילדים כ"י, הכינוס ארך כשעה ומחצה, בהכינוס הי' השלשה
דברים: תורה (י"ב פסוקים ומאמחו"ל), עבודה (תפלת שיבנה ביהמ"ק), גמ"ח
(צדקה - אחרי הכינוס בהכיתות). וכן דברנו אודות הענין דפורים קטן, ואין
זה עם מקושר עם קטנים (הוספות ללקו"ש חכ"א), ואודת "צבאות ה'" בקצרה,
והילדים מאוד נהנו מהכינוס.

לאח"ז הלכנו למבצעים למקומות הנ"ל, והנחנו לשמונה אנשים תפילין,
ורשמנו כו"כ אנשים להס"ח.

ש"ק פ' כי תשא, שושן פורים קטן

בליל ש"ק חזר הראש ישיבה הר' לוי שי' וויינברג מאמר מסה"ם תרצ"ט.
למחרת הי' התוועדות עם המשפיע הר' יוסף יצחק שי' קעסלמאן. ב"מסיבת
שבת" השתתפו עשרים וארבעה ילדים כ"י. בזמן רעוד"ר חזר הת' משה דרואין
מאמר ד"ה ואלה המשפטים ש.ז.

יום א' ט"ז אדר"ך

התל' מהבית ספר הלכו להבית זקנים הנ"ל, והניחו לאדם אחד תפילין.

יום ה' כ' אדר"ך

בלילה התקיים "משמר", והשתתפו עשרים וארבעה ילדים כ"י.

- ג -

אחרי הסדר התקיימה החוועדות בכיחו של המשפיע הרב י.י. שי' קסלמן,
דיבר על התקשרות שצ"ל בין הסדר לרבי, ושה צ"ל באופן הרצוי, ואם לא זה
יכול להביא לתוצאות בלתי רצויות ח"ו.

ע"ש"ק פ' ויקהל, כ"א אד"ר

הלכנו למבצעים למקומות הנ"ל, והנחנו לשמונה אנשים תפילין, ורשמנו
להס"ח ארבע עשרה אנשים.

ש"ק פ' ויקהל כ"ב אד"ר

בליל ש"ק חור הת' אברהם שי' גורארי' חלק ממצות אהבת ישראל מדרך
מבוחרין.

בש"ק אחר הצהריים נתן הת' יוסף יצחק לו השיעור הרגיל בשיחות (בכדי
שיהי' איזה "הידוש").

במסיבת שבת השתתפו עשרים ושמונה ילדים כ"י.

בשבת זו שהה הת' יוסף לוי חייטאן בפרעטוריא ובזמן דשלוש סעודות
דיבר במעלת ישיבה בכלל וישיבת חו"ת בפרט, ומסרת הישיבה כאן.

יום א' כ"ב אד"ר

התלמידים מהבית ספר הלכו להבית זקנים הנ"ל, והניחו לאדם אחד
תפילין, ורשמנו להס"ח שש עשרה אנשים.

בבוקר הי' מועדון של צבאות ה', בשביל הילדים הקטנים, ובשביל הילדות
(בכל הגילים, בנפרד), והשתתפו כארבעים ילדים, וכארבעים ילדות (המסונים
על הילדים - מהת', ועל הילדות - מנשי חב"ד שיחיו), והילדים מאד נהנו,
ורובם מלאו את המשימה שהוטלה עליהם (מצו"ב).

תולדה הי' תמוצתן גבול הילדים הצעירים והתגבוי צ"ק ילדים כ"י.
יום ה' כ"ז אד"ר

בלילה התקיים "מסטר", והשתתפו עשרים ושמונה תלמידים כ"י.

ע"ש"ק פ' פקודי כ"ח אד"ר

הלכנו למבצעים למקומות הנ"ל, והנחנו לחסם אנשים תפילין, ורשמנו
להס"ח ארבעה אנשים.

ש"ק פ' פקודי כ"ט אד"ר - מברכים החודש אד"ש

על שבת זו הגיעו תשעה חיילים מבסיס צבאי הסמוך ליוהניסבורג (הם
הולכים בכל שבת לאחד מהבסיסים שבעיר, והשנוע ארגן הת' מאיר אליעזר
שפוקר שיבואו להישיבה). כ"ל שבת ובשבת אח"כ הם אכלו אתנו. וישנו

חסר סיום העמוד. להלן מהמהדור"ק של הדו"ח הזה (הנמצא תח"י): וישנו אצל אנ"ש, והי' יפה מאוד. ובמשך השבת דברנו
התוועדנו אתם וכו', בשבת אחה"צ הלכו הת' מאיר אליעזר שמוקלער ושלוש בער הארליג עם אחד מהחיילים לביתו (שגר
לא רחוק מהישיבה) ודברו אתו ועם אחיו (שהי' לו שאלות) בנוגע ליהדות בכלל וחסידות (וחסידים) בפרט. ונהנו מאד
משבת זו, והבטיחו שיבואו עוה"פ. בזמן רע"ד חור הת' יוסף לוי חייטאן מאמר ד"ה וקבל היהודים גו' מש"פ כי תשא ש.ז.
ובמוצאי שבת נרשמנו כל החיילים (וכן רשמנו את ב"ב) לס"ת, ס"ה חמישים ושלוש.

- ב -

ש"ק פ' צו, פ' זכור י"ב אד"ש

על ש"ק זו הגיעו ארבע עשרה חיילים. בליל שבת ובשבת אחה"צ ובמוצאי שבת הם אכלו אתנו וישנו אצל אנ"ש שי', ובמשך השבת דברנו והתוועדנו אתם וכו', והם מאוד נהנו, והבטיחו שיבואו עוה"פ. וחלק גדול מהם הבטיחו שיתחילו להניח תפילין כל יום. כל הנ"ל אירגן הת' מאיר אליעזר שמוקלער. בליל ש"ק חזר המשפיע ר' יוסף יצחק שי' קעסלמאן מאמר ד"ה שובה תרנ"ט. בשבת אחה"צ הלך הת' שלום דובער הארליג לבית של אחד מהבעלי בתים שהוא לומד אתו בכל שבת, ובעת הסעודה חזר המאמר ד"ה בלילה ההוא באנגלית. במסיבת שבת השתתפו 18 ילדים כ"י.

בשעת רעו"ד חזר הת' שלום דובער הארליג מאמר ד"ה בלילה ההוא תשמ"ג.

מוצש"ק פ' צו, פורים

החיילים נשארו בהישיבה עד למחרת (ולא כרגיל שהורים במוצ"ש לבסיס), ושמו קריאת המגילה ולאח"ז סעדנו אתם סעודת "מלוה מלכה", ואחדים מהם נשארו עד שעה מאוחרת בלילה ודברנו אתם בנוגע לאידישקייט, וכן ענינו על כמה שאלות שהי' קשה להם מאד באידישקייט. במוצש"ק זו התקיימה מטעם ה"ועדה לדוברי עברית" מסיבה לכבוד פורים, והת': מנחם מענדל ששונקין, חיים ברוך אברהמס, משה אברהם דוד דרויאן, יוסף יצחק רוזנבלום ואברהם גורארי', הלכו לשם בכדי לשמח את הקהל, והת' מנחם מענדל ששונקין גם דיבר בעניני דיומי' (לקו"ש ח"ג).

הת' שלום דובער הארליג נסע עם הראש ישיבה הר"ל וויינבערג שי' לבסיס צבאי בכדי לקרות את המגילה ושרנו ורקדנו אתם וגם דיברו אתם ע"ד עניני פורים ושיטת הבעש"ס בהשגח"פ ובפרט בנוגע אליהם שנמצאים בצבא נכר. הת' יוסף יצחק לו נסע עם א' מאנ"ש שיחיו לבית רופאים וקרא את המגילה בפני א'.

יום א' פורים

לפני שהחיילים חזרו לבסיס הנחנו אתם תפילין ונחנו להם משלוח מנות ולב"ב.

בבוקר התקיים כינוס ענקי של "צבאות ה'", והשתתפו בו כחמש מאות ילדים כ"י, וגם הרבה מהוריהם. בתחלה הכינוס דיבר הר' דוד שי' חסדן על

- 2 -

ענין הפורים ושייכותה של ההצגה (שבאה לאח"ז) לפורים. אח"כ נערכה הצגה על "האחים נחמני" (משיחור לנוער), שהוכנו הי' מס"נ על יהדות, באמצע ההצגה נערכה הפסקה קצרה בה אמרו הילדים פסוקים - הריני מקבל וכו', וכן חולקו משלוח מנות לכל הילדים.

הת' פינחס איזאווי והת' אברהם כהן הלכו לבית רופאים והת' פינחס

איזאווי קרא את המגילה בפני א"י.

הת' חיים יצחק ז"ל והת' אלון דוד הלוי החליטו לכוון לסיקור, והת' חיים יצחק ז"ל קרא את המגילה בפני א"י. סעודת פורים סעדנו בביתו של הר"י שלום דובער שי' גורארי, וכן

התוועדנו שם במשך שעה ארוכה.

יום ד' י"ז אדר"ש

בלילה הלך הת' מאיר אליעזר סמוקלער לקונצרט של מרדכי בן דוד כדי להפגש עם אחד מאחיו של החיילים (שכבר נפגש עמו בפעם שעברה שהחיילים היו בהישיבה), והוא דיבר עמו ועם חלק ממשתתפו בנוגע לאידישקייט במשך כשעה.

יום ה' י"ח אדר"ש

בלילה התקיים "משמר", והשתתפו שמונה עשרה ילדים כ"י.

עש"ק פ' שמיני י"ט אדר"ש

הלכנו לעשות מבצעים במרכז העיר והנחנו לשמונה אנשים תפילין.

ש"ק פ' שמיני, פ' פרה כ"ף אדר"ש

ב"מסיבת שבת" השתתפו תשע ילדים (בש' זו ירד גשם חזק, ולכן לא הגיעו כ"כ הרבה ילדים).

בשבת אחה"צ (לפני מנחה) חזר הת' פינחס איזאווי שיחה לבעל הבתים בענין פרשת פרה (לקו"ש ח"א). בזמן רעו"ד חזר הת' אברהם כהן מאמר ד"ה ויהי ביום השמיני תשמ"ג.

יום ה' כ"ו אדר"ש

בלילה התקיים "משמר" והשתתפו כעשרים תל' כ"י. הת' מנחם מענדל ששונקין ויוסף יצחק רוזנבלום נסעו לישיבה הנ"ל ללמוד עם הבחור הנ"ל. אחרי הסדר התקיימה התוועדות עם הבחור ברוך אליס שי' ססיים את שרותו בצבא, וסיפר כמה סיפורים ממה שעלל בהצבא, והנקודה הי' שחיביים לנסוע למקומות כאלו במסירת נפש, כי זה פיקוח נפש.

- ד -

עש"ק פ' תזריע כ"ו אד"ש

הלכנו לעשות מבצעים במרכז העיר, והנחנו לתשעה אנשים תפילין.

ש"ק פ' תזריע, פ' החדש כ"ז אד"ש

על ש"ק זו הגיעו חמשה חיילים (מסיבה טכנית לא הגיעו כל החיילים שהיו צריכים להגיע 18 חיילים). בליל ש"ק ובש"ק אחר הצהריים אכלו אתנו, וישנו אצל אנ"ש שיחיו, ובמשך השבת דיברנו והתוודענו אתם וכו', והם מאוד נהנו (בליל ש"ק הי' ג"כ אחיו של אחד מהחיילים שהת' מאיר אליעזר שמוקלער נפגש עמו ביום רביעי י"ז אד"ש, ודיברנו עמו במשך שעה ארוכה (לאחרי שכל החיילים הלכו כבר) בנוגע לאידישקייט), וזה השבת האחרון שהי' באפשרותם להיות אתנו, מכיון שהם עוברים לבסיס צבאי אחר (שרחוק מכאן). כל הנ"ל ארגן הת' מאיר אליעזר שמוקלער.

בליל ש"ק חזר הת' מנחם מענדל ששונקין נקודות מההתוודעות דש"ק פ' שמיני (ששמע מה"טייפ" של החזרה). ב"מסיבת שבת" השתתפו עשרים תשע ילדים כ"י. בזמן רעוד"ר חזר הת' יוסף רוזנבלום מאמר ד"ה החדש הזה לכם תשמ"ב. הת' יוסף לוי חייטאן נתן שיעור בלקו"ש ח"ז עם הבעלי בתים.

יום א' כ"ח אד"ש

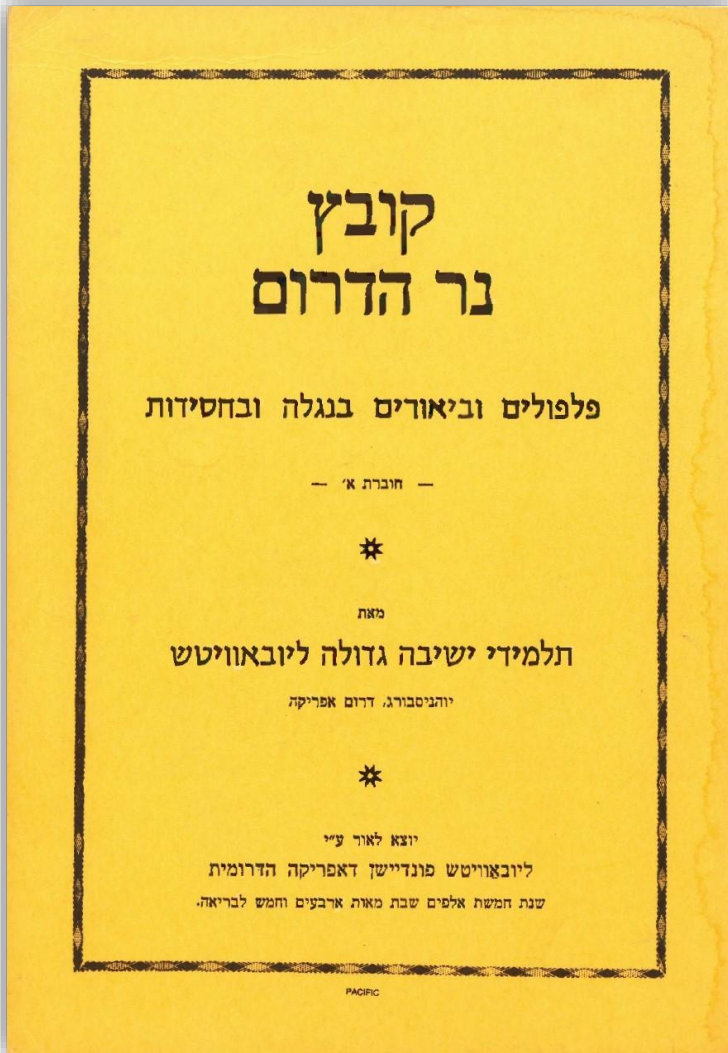
הת' שלום דובער הארליב והת' חיים ברוך אברהם הלכו לביתו של א' מהאנשים שנפגשים אתו בכל יום ששי במבצעים, אטמו מרדכי, והניחו עמו ועם בנו תפילין, ודברו עמם במשך שעה ארוכה בנוגע ליהדות. בת אחיו - הלן בת דורה - שאב' נפטר לפני כשבע שנים, והיא עדיין אינה נשואה, ואחיו לפני פטירתו ביקש ממנו כמה פעמים שישתדל למצוא לה שידוך (והיא אינה מעוניינת בנישואין ובינתיים היא מסתובבת עם גוייט ר"ל) וזה מאוד מדאיג אותו ונוגע לו, ומבקשים בזה ברכתו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"ז.

במעודן של "צבאות ה'" שמחקים בכל יום ראשון משתתפים כערך מאה ילדים בכל שבוע כ"י.

ומבקשים אנו בזה את ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א שנצליח בשליחותינו הק' לדרום אפריקה כפי רצונו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, ושנגרום רק נח"ר לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

קובץ "נר הדרום"

לקראת י"א ניסן תשד"מ, נערך קובץ "נר הדרום", פלפולים וביאורים בנגלה וחסידות, פרי עטם של התלמידים השלוחים. הקובץ י"ל בפועל בתשמ"ה. לחביבותא דמילתא, באו כאן כריכת הקובץ, הפתח דבר, והפלפול שנכתב בידי אבי החתן, הרב מ"מ ששונקין ז"ל

פ ת ח ד ב ר

בס"ד

בטבעות הארון יהיו הכדים לא יסורו ממני
(תרומה כה, טו)

התורה הקדושה, חכמתו של הקב"ה היא, ואת אופיו היא נושאת, אנכי, דרשו חז"ל נוטריקון אנא נפשי כתבית יהבית, הקב"ה הכתיב עצמו, כביכול, בתורתו, מה הוא רם ונשא מגדרי הזמן והמקום, אף תורתו כך — אין לה מגבלות של זמן ושל מקום, כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת (מנחת ק, א) אף שאין האדם הלומד נמצא במקום המקדש ולא בזמן שביהמ"ק קיים.

זכר לדבר — בדי הארון הקבועים בו תמיד, אף כי נח הארון באיזה מקום בעולם, אין העולם מקומו; תמיד מוכן הוא להגשא לעוד מקום, לחדור בקדושתו לעוד שטה.

ואף ישראל כך — שהרי הם «כולא חד» עם התורה, ועי"ז עם הקב"ה, ולכן בנסוע הארון, בהגלות נגלות לעין כל רוממותה של התורה מעל לגדרי מקום, נתגלתה גם רוממותו של ישראל — «יפוצו אייביך — אלו אויביהם של ישראל (כפי חז"ל) — וינטו משנאיך וגו'», אין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם; כולם בכלל הטבע, ואילו ישראל ממעל לו.

נמצא, קביעת הכדים בארון ונטיעתו באה ללמד ש, אין לך מקום פנוי מן התורה (על דרך מה שפירשו חז"ל טעם התגלות השכינה למשרע"ה בסנה דוקא), אין לך מקום שלא תוכל לחדור בו אור התורה, ואף אין לך מקום שלא תוכל לזרוח בו האורה בישראל.

ויהי בנסוע הארון

זכתה קהילת יוהניסבורג המעטירה, ונעשתה אושפיזן לגבורה — אין עוז אלא תורה, נעשתה חגי' לארון התורה שמוצאת מליובאוויטש — בישיבת «תומכי תמימים» המפורסמת. — אתא ואיתי מרבבות קודש, מריבוי הקדושה ואלפי הקדושים תלמידי חנוכי מוסד זה שחרפו נפשם למען התורה המצויה.

באו לכאן ותלמודם בידם עשרה תלמידים שלוחי כ"ק אדמו"ר שליט"א מבחירי תלמידי ישיבות תומכי תמימים בארצה"ב, שתילים מבית ה' בחצרות עירנו יפרחו ויפריחו אחרים אתם, להקים כאן בית אולפנא רבתי ישיבה גדולה — ליובאוויטש — ויהניסבורג, כדמותו וצלמו של ישיבת תומכי תמימים, ובאפיו נשמת חיים מנשמתא דאורייתא כפי שלימדו מורי ומאורי תורת חב"ד.

והנה גם קהל עדת ישראל אשר בעירנו יצא לקראתם וראה אותם ושמח בלבם, כי כך היא אופי' של אומה זו, לדגים נמשלו, מה הדגים תללו כל חיותם במים, כיון שיורד טיפת גשם מן השמים הם מקבלין אותה בצמאון כאילו לא טעמו טעם מים מימיהם, כך הם בני קהילתנו — כל חיותם בתורה, מחבבי תורה ולומדי' בני מחבבי תורה ולומדי', ואך בא להם חידוש בתורה, ישיבה חדשה, הם בולעים אותה ומתלכדים איתה כאילו לא טעמו טעם תורה מימיהם (ראה ב"ר פצ"ז).

והנה הבאנו לכם, קהל לומדי תורה בדרום אפריקה, ראשית ביכורי חידושי תורתם של תלמידינו שי', אשר נתחדשו בבית מדרשנו בדיבוק חברים ופלפול התלמידים, מקצתם בפ"ק דב"ב שלמדנו בתחלת זמן הא', ומקצתם בענינים שונים בתורת ההסודות.

תקותינו שהלומדים ימצאו בהם סיפוק, ואף ישלחו לנו הערותיהם ע"מ להדפיסם (ברשותם) בקובץ הבא, וכך יגדיל תורה ויאדיר.

כפתיחה בדבר מלכות באו בראש הקובץ :

(א) מה שדיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א אל הת' השלוחים טרם צאתם לדרךם.

(ב) שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א בענין החיוב לראות — או להראות — את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים.

בכבוד ובברכת התורה

הנהלת הישיבה הגדולה—ליובאוויטש—יהונסיבורג.

י"א ניסן, שנת ה' תרפ"ו (לזאת דברי נשיח.
יהונסיבורג, דרום אפריקה.

רצון עצמי למצוות

מנחם מענדל ששונקין

א. בדי"ה אלה תולדות נח תרס"ו (המשך י"ט שר"ה תרס"ו ע' נביג), מבואר החילוק בין המדידה וההגבלה שיש בעולמות להמדידה וההגבלה שיש במצוות. שהמדידה וההגבלה בעולמות הוא מצד העולם וההסתר בהאור הנמשך להחיות העולמות, שבעולמות העליונים מכיון שאין הסתר בהאור כ"כ לכן יש גילוי אור יותר, אבל בעולמות התחתונים ששם הסתר האור הרבה יותר הלכך אין שם גילוי אור כ"כ, משא"כ המדידה וההגבלה במצוות — וכגון בתפילין, שצריך להיות ד' פרשיות דוקא, ונד' בתים דוקא וכו' — אינו מצד העולם והסתר בהאור הנמשך, אלא משום שכך הו' רצון העליון שאם יקיים המצוה באופן זה דוקא אז יומשך האור, אבל בעצם המשכת האור אין הבדל בין מצוה זו למצוה אחרת, שבכל המצוות נמשך האור בשוה.

ומבואר שם שהתבדל בין ב' אופני המדידה וההגבלה הוא מצד (החילוק ב)הרצון באו"ס שלפנה"צ שיש לכל אחד מהם, שבהרצון לבריאת העולמות (אעפ"י שבהרצון עצמו אין מדידה וחילוקי מדריגות, כיון שהוא א"ס, אבל) כיון שהוא חיצוניות האור א"ס השייך לעולמות, הרי"ז נתון מקום כבר למדידה והגבלה, משא"כ הרצון למצוות הוא בפנימיות או"ס שלמעלה מהרצון לעולמות, ואין שייך בו כלל ענין המדידה, ולכן גם כשנמשך למטה הרי הוא נמשך כמו שהוא, ובכל המצוות בשוה, וא"כ אין מדידת הכלי (המצוות) מגבלת את האור, משום שהרצון לא צריך לבוא במדידה זו דוקא, שהרי הרצון יכול להיות אפי' על הטיבת עצים, אלא דוה מה שהרצון נמשך רק כשעושים המצוה בצורה מסוימת הוא, משום שכך עלה ברצונו העצמי, ובלי שום סיבה, שצריכים לעשות המצוות בצורות אלו, ומה שכתוב שע"י תפילין ממשיכים ד' מוחין, וא"כ רואים שיש סיבה מסוימת והמשכה פרטית למצוה זו הרי אין הכוונה שממשיכים ע"י התפילין ד' מוחין בהאור שבסדר השתלשלות, אלא (הכוונה היא) לעצמות או"ס שנמשך במוחין, ולכן עיקר העבודה צ"ל בקיום המצוות בקבועמ"ש, ובלא כוונת המצוות.

אמנם בסוף המאמר שם וכן בהמשך תרס"ה פ' וירא (סו"מ תרס"ה ע' עז ואילך) מבואר, שמה שיש כוונת במצוות, וכגון המשכת ד' מוחין ע"י תפילין, זה רק מצד האור דסדר התשתלשלות (ומצד זה יש חילוקים בהאור הנמשך ע"י המצוות), אבל מצד עצם הרצון למצוות, אין שום חילוקים בהאור הנמשך, שבכל

רצון עצמי למצוות

המצוות נמשך האור בשוה, ולכן אם תהי' העבודה בכונת המצות, יהי' רק המשכת אורות מוגבלים דסהשת"ל, אלא עיקר העבודה צ"ל שלא ע"פ טו"ד דוקא (ז.א. בלי כוונות), ואז דוקא נמשך עצמות אוא"ס, משא"כ העבודה שעפ"י טו"ד ממשיכה רק האורות דסהשת"ל.

מכ"ז מובן שיש שני סוגי אורות הנמשכים ע"י קיום המצוות: (א) כפי המבואר בהמשך תרס"ו) האור כמו שהוא מצד עצמו, שאז אין שייך בזה חילוקי מדרגות ומדידות והגבלות, והלכך גם למטה מאיר כמו למעלה — בלי שינויים, ומה שיש מדידה במצוות, זה רק מפני שכך עלת ברצונו העצמי שיהי' באופן כזה דוקא. אבל האור שזה בכל המצוות, ולהמשיך את האור הזה שלמעלה ממדידה והגבלה צ"ל העבודה רק בקבועו"ש ובלי טו"ד וכוונות. (ב) כפי המבואר בהמשך תרס"ה) היציגות הרצון שהוא המשכת האורות דסדר ההשתלשלות, ובוה יש חילוקי מדרגות בהאור הנמשך, וזה נמשך ע"י העבודה שעפ"י טו"ד להבין כל טעמי וכוונות המצוות, אבל האור הנמשך הוא רק אור דסהשת"ל.

ולכא"ו צריך ביאור: שע"פ המבואר בתחלת המאמר בהמשך תרס"ז הנ"ל נמצא שהרצון העצמי הי' שע"י קיום התו"מ"צ (בקבועו"ש ובלי כוונות במצוות) יומשך עצמות אוא"ס בכל העולמות בשוה ובכל המצות בשוה, ומצד הרצון הזה אין נתינת מקום לחילוקים ומדידה והגבלה, ועפ"ז צריך ביאור מה שהובא לעיל מסוף המאמר שם ומהמשך תרס"ה שהעבודה בכונת המצות ממשיכה אורות מוגבלים דסהשת"ל. ולכא"ו אין שייך שיהי' העבודה בכונת המצות שע"י יהי' המשכת אורות דסהשת"ל, הרי הרצון העצמי הי' רק שיקיימו המצות ועי"ז יהי' המשכת אוא"ס בשוה. אבל (לכא"ו) אין נתינת מקום כלל (להעבודה בכונת המצות ועי"ז) שיהי' המשכת אורות דסהשת"ל בחילוקי מדרגות ובמדידה והגבלה?

ב. וי"ל הביאור בזה:

דהנה ידוע דזה מה שעלה ברצונו ית' שישאל יקיימו המצות, הוא מצד שנתאוהו הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, ובדירה יש שני ענינים (לק"ש ח"ג ע' 956 הערה 11): (א) בדירה נמצא כל הטעם (וכמו בדירת האדם טענותו דר בהדירה) — דירה זו נעשה ע"י קיום המצות במעשה דוקא. (ב) בדירה הוא נמצא בגלוי — וזה נעשה ע"י אהו"ר דוקא הנתנים חיות בהמצוה, עכ"ל. ועד"ז מבואר בלקו"ש ח"ד (ע' 1054): מען דארץ מאכן א דירה לעצמות, אך אז דער עצם זאל דארט שטיין בגלוי, עס זאל זיין א לינטיקע דירה, עכ"ל.

הרי מובן מזה שבכדי שיהי' דירה בתחתונים בשלימות [פי' טענותו יהי' בהדירה, ושעצמותו יהי' בגלוי], צריכים לשתי סוגי עבודה: (א) קיום המצות במעשה בפועל בקבועו"ש. (ב) כונת המצות (שע"י בא לאהו"ר).

היינו שאם הי' העבודה רק במעשה בפועל בקבועו"ש ובלי כוונת וטעמי המצות יוצא שכח שכלו ומדותיו לא יהיו קשורים לזה כיון שמקיים המצות רק

קובץ   נר הדרום   פלפולים

בכח המעשה בלבד ולא בכח שכלו ומדותיה, ולכן האור האלוקי לא יחזור בכל מציאותו ולא יהי' בו בגילוי בכל כחותיו (רק כח המעשה בלבד). ובכדי שיחדוד בכל מציאותו, צריכים לדעת טעמי המצות, שאז הוא מנצל את כח שכלו שמבין מדוע הוא מקיים המצות, ועי"ז שמבין טעמי המצות יבא לאחור"ד במדות שבלב, ואז הרי"ז חודר בכל מציאותו ובגלוי.

ובעומק יותר יש לומר, שאם חסר בגילוי המשכת העצמות (משום שחסר עבודה פנימית) אז יש חסרון גם בהמשכת העצמות גופא, שהרי הרצון לדירה, רצון עצמי הוא והוא בלתי מורכב ואינו ניתן לחלקו לחלקים נפרדים, ובמילא גם בענין השני בדירה (א"ל ליכטיקע דירה), הוא חלק מהרצון עצמו, ואז אם יחסר העבודה פנימית בכוננת המצות (שהיא חלק מהרצון) אז יחסר בכללות המשכת הרצון העצמי, שכשחסר בחלק חסר בכל, ובכדי שיהי' המשכת העצמות בשלימות צריכים גם עבודה בכוננת המצות.

ועפ"ז יובן מה שמבואר בהמשך תרס"ו (שכווננת במצות כגון ד' מחזין בתפילה, אין הכוונה להאיר דסהשת"ל אלא לרצון העצמי, היות) שהרי הרצון העצמי למצות כולל גם ענין הכווננת (ולא רק המעשה בפועל), כיון שעצמות רוצה להיות נמשך גם בגילוי, ובכדי שיהי' בגילוי צריכים טעמים וכווננת שאז חודר בכל מציאותו, גם במחוז ובלבו כנ"ל, וא"כ מובן איך שייך שמצד הרצון העצמי יהי' גם המשכות דסהשת"ל (ע"י העבודה בכוננת המצות) משום שהרצון העצמי למצות הי' שיהי' המשכת העצמות בגילוי ובכדי שיהי' בגילוי צריכים שיהי' המשכת אורות דסהשת"ל וכנ"ל.

ג. אבל עדיין צריך ביאור:

דהנה בהמשך תרס"ז שם כתוב: שאינו שייך לומר שעשיית המצות הי' סיבה אל המדידה, שהרי גם בלתי המדידה בהרצון הי' אפשר להיות העשי' כי אינו שייך לומר שא"א להיות עשיית התפילין באופן כך וכך אם לא שעלת ברצונו שיהי' התפילין כך וכך דמה שייך לומר כן שהרי דאי' גם אם לא עלה ברצונו שכן תהי' עשייתו הי' אפשר להיות העשי'... הרי שאין העשי' סיבה אל המדידה ומאחר שאין העשי' סיבה אל המדידה ממילא הרי אין המדידה להגביל ולצמצם את האור כ"א מה שכן עלה ברצונו שזאת תהי' מצות ושכך וכך תהי' אופן עשייתה ואין טעם אל הרצון כלל... רק המדידה הוא דהמשכת האור יהי' ע"י עשיות אלו דוקא. אבל מה שנמשך בזה הוא בחי' אור העצמי כמו שהוא בלי מדה ובבול, ונמשך בכל העולמות בלי שום הפרש במקומות כלל כו'. עכ"ל.

הרי מבואר כאן, שהמדידה שיש במצות אינו מגבילה את האור מפני שאינו מוכרח בזה, ומה שבא באופן כך וכך הוא רק מצד שכן הי' הרצון.

ולכאורה עפ"י המבואר לעיל שבכדי שתהי' דירה בתחתונים בשלימות, צריכים גם כווננת המצות שאז העצמות חודר בכל מציאותו, גם במחוז ולבו,

רצון עצמי למצוות

אי"כ מה שיש גם כוונת המצות הוא בהכרח בכדי שיחזור בכל מציאות האדם, שהרי אם לא יהי בצורה זו דוקא, ממילא לא יהי או הכוונה במצוה זו, ולמשל בתפילין אם לא היו ד' בתים או א"ל הכוונות בה — ד' מחוק, ואם לא יהי הכוונה הרי לא יחזור בכל מציאות האדם, ובכדי שיחזור בכל מציאות האדם גם בשכלו, מוכרח שיהי באופן זה דוקא שיהי מובן עפ"י שכל, ולכאורה צריכים להבין מה שמבואר בתרס"ד שהאר אינו מוכרח בהמידה של המצות?

ועוד צריך ביאור מה שהובא לעיל מהמשך תרס"ה (שכוונת המצות הם רק בחיצוניות הרצון המלוּבש בטהשת"ל), שלכאורה ע"פ המבואר לעיל הרי גם טונת המצות כלולים ברצון העצמי שבמצות (משום שרוצה שיהי בגילוי למטה), אי"כ לכאורה אינו מובן מ"ש שכוונת המצות הם רק חיצוניות הרצון המלוּבש בסדר ההשתלשלות?

ד. ואולי אפ"ל, שאעפ"י שהרצון העצמי למצות כולל את שתי העבודות (המעשה בפועל בקבועוּמ"ש, וכוונת המצות), אבל יש הבדל ביניהם כשבאים לחוד, שאם יקיים המצות במעשה בפועל בלי הכוונת שבהמצות, יצא יד"ח, משא"כ אם רק יכון בכוונת המצות, וכיון בכל הכוונות כראוי ובשלימותם וכו', אבל לא עשה המעשה בפועל, לא יצא יד"ח (תניא פל"ה בתחלתו), וכמבואר בלקו"ש ח"ב (ע' 955) "כאָטש אַז דער רצון העליון איז אַז אַלע כחות, אויך די כחות פנימיים, דאַרפן זיין פאַרבונדן מיטן אויבערשטן — ואדרבא, כחות פנימיים זיינען העכער און איידעלער פון דעם כח המעשה — איז אָבער פאַרט די עבודה מיט די כחות פנימיים, אהבה ויראה, גיט אַן ענין פאַר זיך, וואָרום דער תכלית פון דער אהבה ויראה איהו, וזי זאָלן ברענגען חיות אין קיום המצות בפועל; וייל תכלית הכוונת איהו: דירה בתחתונים דוקא, וואָס דאָס קומט דורך כח התחתון שבאדם — דורך מעשה המצות בפועל, די שלימות הכוונת פון דירה בתחתונים אָבער ווערט אויסגעפירט — בשעת אַז דער קיום המצות איז בכל כחותי".

הרי מבואר שכוונת המצות לעצמם אין בהם שום תכלית, משום שהמשכת העצם נמשך רק במעשה בפועל (ומצד זה אין חילוקי מדריגות, שבכל המצות נמשך העצם בשוה), אבל כשרוצה שהמשכת העצמות יבוא בגילוי בכל כחות הנפש, או (בנוסף על ההמשכה שבא ע"י קיום המצות במעשה בפועל) צריכים גם כוונת המצות, אבל הכוונה לעצמה אינה ממשיכה את העצם, רק משלימה כשיש גם מעשה בפועל, וכלשון השיחה (הג"ל) "די שלימות הכוונת פון דירה בתחתונים".

ועפ"י יובן מ"ש בהמשך תרס"ו דלעיל — שהמידה שבמצות אינו מגביל את האור מפני שאינו מוכרח להיות דוקא במדה זו — כוונתו, שבהתמסכת העצמות אין שום שינוי בין מצוה זו לאחרת, ואותה ההמשכה שנמשך ע"י התפילין, יכול להיות גם ע"י מצוה אחרת ולא מדבר כאן על גילוי העצם — שמצד הגילוי הוא צריך לבוא בצורה מסוימת ולא בצורה אחרת (כנ"ל), אבל

פלפולים

נר הדרום

קובץ

מצד המשכת העצם, אין שום הבדל במצות, וזה נעשה ע"י קיום המצות במעשה בפועל אפי' בלא כוונה (רק כדי שהמשכת העצמות תהי' בשלימות —) בגילוי) צריכים גם כונת המצות).

וכמ"כ יובן מה שכתוב בתרס"ה שכוונת המצות הם רק בחיצוניות הרצון המלוכש בסהשת"ל פירוש שכוונות המצות לעצמם הם לא מהרצון העצמי, כיון שכוונת המצות לעצמם (בלי מעשה בפועל) הם רק חיצוניות האור המלוכש בסדר ההשתלשלות, אבל אם הכוונה בא ביחוד עם המעשה בפועל, אז ודאי שגם זה כלול ברצון העצמי.

ואולי י"ל שבסוף הענין מרמז ע"ז: שכתוב שם בחזאי עיגול "ומ"מ צ"ל כוונת המצות ג"כ היינו מפני שג"ז הוא רצונו ית' להמשיך בחי' האורות דסהשת"ל, שר"ל שכוונתו בזה להמבאר לעיל שגם כוונת המצות שהם במדידה והגבלה של סהשת"ל — זהו רצון העצמי, כיון שעי"ז יכול העצמות להיות בגילוי למטה.

פרק ד

פעולה נמשכת

הקבוצה השנייה – תשמ"ו-ו

הקבוצה הראשונה של תלמידים-שלוחים חזרו מדרום אפריקה בריש אלול תשמ"ה. בשלהי חודש החגים דתשמ"ו, נסעו הקבוצה השנייה לדרום אפריקה להמשיך בעבודת הקודש של השלוחים שלפניהם. ושמם: גד בליזינסקי, מ"מ בערנשטיין, פנחס חן, מ"מ יוניק, מ"מ מרזוב, יוסף נמס, אברהם פרידמאן (ווילשאנסקי), חיים צבי קאניקאוו, בנציון קארף, יהודה שם-טוב. ביום נסיעתם, כ"ה תשרי תשמ"ו, התייצבו כולם ליד געה"ת, ולאחרי תפילת המנחה כאשר הרבי חזר לחדרו, בירך אותם באמרו (הלשון אינו מדוייק): "פארט געזונטערהייט. עס זאלן מקויים ווערן כל הברכות".

סח א' השלוחים דקבוצה זו, שבהגיעם למחוז חפצם הרגישו רחוק מאד מאור פני מלך חיים, והרי עד עתה היו ממש מהיושבים ראשונה במלכות, ליד הרבי בכל רגע פנוי, ופתאום מוצאים את עצמם במדינה זרה, במקום מרוחק וכו', ובפרט לאור העובדה שבחודש אלול תשמ"ה הציעו בסנאט להפעיל סנקציות על חברת האירוניהם של דרום אפריקה, וזה הוסיף לרגש הניתוק משאר העולם.

בליל אדר"ח חשון תשמ"ו יצא הרבי להתוועדות, והשיחה הראשונה כולה הוקדשה לביאור דברי המדרש ללאחרי חר"ס אומר הקב"ה

הירחון התב"די "Wellsprings" מכריז על בואם של השלוחים

לבניי "קשה עלי פרידתכם", והרבי ביאר ההוראות שבזה בעבודה, ואיך שגם בארץ מרחקים הנה כל אחד מבניי קרוב הוא למלך. בשיחה זו ראו השלוחים מענה ברור לרגשותיהם, וכאילו הרבי אומר להם: קשה עלי פרידתכם, אבל גם בדרום אפריקה הננו ביחד.

השלוחים התקבלו בשמחה רבה על קהל אנ"ש בדרום אפריקה, וכמעשה הראשונים כך מעשה השניים, שנכנסו בעובי הקורה בכל הקשור לעבודתם בקודש, להשפיע על העיר ועל המדינה כולה בעניני תורה ומצוותיה.

קבוצת השלוחים. מימין לשמאל: חיים צבי קאניקאוו, פנחס חן, יהודה שם-טוב, מ"מ יוניק, מ"מ בערנשטיין, בנציון קארף, י"י ננס, מ"מ מרזוב, גד בליזינסקי. (חסר: אברהם פרידמאן)

א' החידושים שהחל בדרום אפריקה בזכות קבוצה זו, היא העניין דעריכת שמחת בית השואבה בפומבי. במשך כל לילות חג הסוכות תשמ"ז, אירגנו השלוחים שיהיו רמקולים ע"ג הרכבים וריקודים סוערים עד אור הבוקר. היו כמה בקהילה שהתנגדו לענין, אבל הרבי שלח מברק עידוד לפעולה, שזה חיוק את רוחם של השלוחים ורומם אותם להתעסק בכל עניניהם ביתר שאת ויתר עז.

ביום הבהיר ה' טבת תשמ"ז התקבלה הידיעה המשמחת אשר "דידן נצח", ובראשות השלוחים, התקבצו כל הילדים ואנ"ש ב'תורה אקדמי' ויצאו בריקודים ושירה וזמרה. השמחה היתה כה עצומה (ראה בתמונות בעמודים הבאים, עד שבהתחלת הריקודים נשברו א' השולחנות. ומעניין, שבא' משיחותיו בשבוע ההיא, התבטא הרבי אשר השמחה צריכה להיות, אבל לא באופן ששוכרים השולחנות...

רוב השלוחים חזרו לחצרות קדשנו לפני חודש תשרי תשמ"ח. אולם כמה מהם (בליזינסקי, מרזוב, פרידמאן, קאניקאוו) נשאר בדרום אפריקה לעזור בבתי כנסיות שונות במשך הימים הנוראים.

ריקודים ביום הבהיר ה' טבת
תשמ"ז - דידן נצח

Wellsprings

לכשיבוא מניחת חוצה

A Lubavitch Foundation Publication Vol. 2 No. 1 Shvat 5746/January 1986

Gan Yisrael Chai!

Is there life after Bar-Mitzvah?

That's the question many parents seem to ask after the Bar-Mitzvah gifts are unwrapped and the curtain comes down on Judaism with a grand finale.

Concerned parents searching for ways to continue their children's Jewish education into adolescence will note with pleasure this announcement by the Lubavitch Foundation.

A post-Bar-Mitzvah Cheder is to open in February to meet this very need. Teachers have been carefully selected for their ability to relate to today's teenagers (absolutely no ear-pulling allowed!). The Cheder will enjoy the modern classroom facilities of The Torah Academy in Orchard, Toronto.

Enrollment is open to boys and girls from Bar/Bat-Mitzvah to Mitzve. For information and registration, Tel. (416) 1-133 during office hours.

Gemorra for Grannies?!

The wisdom inherent in Jewish grandmothers is certain to be even further enhanced with the establishment of a new study circle for Jewish women.

It's in line with the Lubavitcher Rebbe's repeated attempts at reversing modern attitudes to the elderly. The Rebbe has taken issue with prevalent notions about retirement and insists that our senior citizens can be a tremendous asset to society. They must be kept constantly occupied – and with what better pursuit than the study of Torah.

Waterfalls and horse-back rides, croquet and Mitzve days, dancing, boating and overnight hikes, were but some of the wonderful experiences enjoyed by some 200 boys and girls at the Gan Yisrael overnight camp at Hiogo's River this December. Rabbi & Mrs. Michael Katz proved an outstanding husband and wife team of Torah Machaneh for the respective camps and the presence of the Lubavitch Yeshiva students was a special treat for the boys. Better book early for 1986!

A men's study programme (Cofe! Levi, Yitzchak) at Chabad House daily (first some 15 p. then some 27 for and stimulated.

The programme is held weekly at 12 Harley St. with a class of Jewish men.

Further info: 648-1133

הירחון החב"די "Wellsprings" מדווח על מחנה גן ישראל הקיץ השלושים במשך הקיץ

A PURIM PICTORIAL

A Fine Bleeding Yulke.

Everybody's in a loving mood at the Lubavitch President's annual Purim dinner.

Labavitch Yeshiva Gedolah students doing the rounds on Purim.

Visiting Jewish families in Stamford.

Rhodes University, Grahamstown.

תמונות ממבצע פורים

הכנות לאיזושהי פעולה (כנראה לתהלוכת ל"ג בעומר תשמ"ז)

אנ"ש והשלוחים

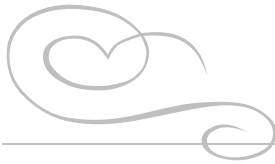
השלוחים עם חברי ההנהלה

פרק ה

באור פני מלך

הקבוצה השלישית – תשמ"ח-ט

י"א חשון תשמ"ח. התמימים מהקבוצה השלישית של השלוחים ליוהניסבורג, דרום אפריקה, עמדו לעזוב את ניו יורק למדינה שמעולם לא היו בה בעבר. שם הם ימשיכו את השליחות של הבאים לפניהם בישיבה הגדולה, תחת פיקוחם של הרב מנחם מענדל ליפסקאר והרב לוי הלוי וויינבערג, וישמשו דוגמא חי' של לימוד התורה ודרכי החסידות לתלמידים, אנ"ש, וכל הקהילה.

ואלה שמות השלוחים: נטע בארבער, אייזיק בארטפילד, חיים דריזין, לוי מארמולשטיין, שלמה נויבארט, שניאור פלאטקין, אברהם (בר' שד"ב) קיובמאן, אברהם (בר' ברוך) קיובמאן, משה קראסניאנסקי, דוב שפערלין.

כמובן שלפני יציאתם לשליחות, רצו השלוחים לקבל ברכת פרידה מהמשלח. בשנותיה הראשונות של שליחות בחורים לישיבות, כל קבוצה היתה זוכה להיכנס לן עדן התחתון ליחידות. בשנים מאוחרות יותר, הזכות הזאת ניתן רק לקבוצה שנשלחה למבורן שבאוסטרליא, ובסופו של דבר, הענין הופסק לגמרי.

אז התחיל הסדר שאחרי אחד התפילות שקדמו לנסיעתם, היו חברי הקבוצה נעמדים ליד המעלית הסמוכה לחדרו הק' של הרבי, וזכו לשמוע כמה מילים קצרות מהרבי בדרכו לחדרו לאחר התפילה.

חברי הקבוצה הזאת ידעו שהם נשלחים לשנתיים שלימות, שפירושם שלימות בלי הפסקות כלל: לא ליו"ט, לא לשמחות משפחתיות, אפילו לא לחתונת אח או אחות. ועיקר המסירת נפש של השלוחים היתה כרוכה בזה שהם יחסרו שנתיים שלמות אצל הרבי. התפילות, התוועדויות, הדולרים, אלה היו חיים אחרים לגמרי. אפשר היה ליתן פ"ן בידו הקדושה של הרבי לפני ראש השנה, בחור יכול היה לברך על הד' מינים של הרבי, לקבל לעקאח, לעבור לפני הרבי לכוס של ברכה, וכו' וכו'.

ובהילקח כל זה בחשבון, מובן שעזו היה רצונם לקבל ברכה מיוחדת מהרבי טרם צאתם. בצהרי היום הכניסו פתק לברר אם הרבי יקבל אותם, אך לא קיבלו תשובה. וכך יצא שלפני תפילת מעריב עמדה לה הקבוצה של שלוחים ליוהנסבורג ליד המעלית בתקוה שהרבי יברך אותם בברכת פרידה; זו תהיה הפעם האחרונה שהם יראו את הרבי לעוד שנתיים.

הרבי נכנס לזאל למעלה לתפלת ערבית, הריל"ג המתין בחוץ, והדלת נסגרה מאחורי הרבי.

אפשר לשער את הפתעתם הגמורה כאשר הריל"ג אמר "וואו איז די יאהאנאסבערג קבוצה?". השלוחים עמדו בהלם. נראה היה שהרבי יקבל אותם ליחידות פרטית בגן עדן התחתון, דבר שלא נעשה במשך שנים!

כאשר זיהו את עצמם להריל"ג, הורה להם להתכונן, כי מיד לאחר תפלת ערבית הרבי יתן להם ברכה בגן עדן התחתון. הוא ביקש מאחד השלוחים לעלות למשרד ועד להפצת שיחות ולבקש 15 עותקים מקונטרס "משיחות" שהרבי הגיה באותו שבוע, (בראשית/הקהל ונח/רמב"ם, נדפס בספר השיחות במקומו).

בסיום התפילה, נכנס הרבי לגן עדן התחתון עם הריל"ג והדלת סגר אחריו. הרבי אמר ברכה (נדפס לקמן ע' נו), ואיחל להם "פארט געזונטערהייט" (לא חילק כסף לשליחות מצוה). אח"כ חילק את הקונטרס. הרבי פנה ליהונתן האקנער (שהי' הממונה על הפעולות של הקהל שהרבי דיבר עליו בהתוועדות י"ג תשרי, ונכח בגעה"ת כדי להקליט את היחידות), ובחיוך נתן לו קונטרס ואמר: "זה בשביל הטירחה של ההקלטה, על גבי הטירחה של הקהל". וסיים הרבי "זאל זיין בשורות טובות".

השלוחים נסעו באותו לילה, מלאים בחיות וכחות למילוי שליחותם, שמחים וטובי לב על הקירובים שזכו לקבל מהרבי. על פי הוראות הרבי, הם עשו תחנת ביניים בלונדון לבקר בישיבה דשם, ואח"כ עשו את דרכם למחוז חפצם, דרום אפריקה, שם החלו מיד ללמוד בישיבה.

לא עבר אפילו חודש שלם, ולאזני השלוחים הגיעה שמועה מ770 שעוררה בהם תשוקה גדולה לחזור לניו יארק: הספרים חוזרים ל770 בב' כסלו.

השלוחים זכרו את ה' טבת תשמ"ז היטב. הם חיו עם כל הפרשה של הספרים, מאז התחלתו ב"ב תמוז תשמ"ה, ואת הדידן נצח שהי' בה' טבת והשמחה שנמשכה לשבוע ימים. כעת, כשהספרים עומדים לחזור בפועל, בטוחים היו שהם יפספסו "גילויים" נפלאים. בטח אין שום בעי' לחזור לניו יארק לכמה ימים, חשבו לעצמם...

במוצאי ש"פ חיי שרה שמעו חזרה של ההתוועדות שהי' מאד מיוחד. הרבי הודיע שהוא יחלק קונטרס לכל השלוחים ביום ראשון. השמועה עשתה לה כנפיים שהריל"ג שאל את הרבי אם גם התלמידים השלוחים יקבלו והרבי ענה בחיוב. אז, כל השלוחים התחילו להגיע ל770, מלונדון, פריז, סיאטעל... זמן קצר לאחר מכן, הקבוצה ממלבורן התקשרו והודיעו בדרום אפריקה שגם הם נוסעים. והרי גם להם הי' החוק של ב' שנים, חשבו השלוחים, ואם ממלבורן נוסעים, למה שלא יסעו מדרום אפריקה.

השעה הייתה כבר 1:00 בבוקר בניו יורק ו7:00 בבוקר בדרום אפריקה. השלוחים ביקשו את דעתו של ראש הישיבה, הרב לוי ווינבערג הוא אמר שזו החלטה קשה ושצריך לשאול את השליח הראשי הרב מנחם מענדל ליפסקאר.

בבוקר ניסו להתקשר אליו. בינתיים הם הזמינו כרטיסי נסיעה וחיוכו לתשובה. בסופו של דבר, בערב התקשר הרב ליפסקאר ואמר שאיש לא ילך ושאים מישוהו יסע, שלא יטרח לחזור... על אף הקושי שבדבר, הם הקשיבו להנהלה ולא נסעו.

חיש מהר נהפכה אכזבתם לשמחה, כאשר מאוחר יותר ביום הגיעו השמועות של מה שקרה ב־770 בב' כסלו, והעגמת נפש שנגרם לרבי מזה שכולם ביטלו את הזמן בחוץ ולא ישוב ולמדו, והשיחה שאמר הרבי בקול זעקה גדולה וכו', ואיך שכולם רצו בחזרה ל־770 ואה"ת ללמוד, ושכל השלוחים שהגיעו מרחבי תבל מיהרו לטוס חזרה למקום שליחותם...

בערב שבת הבאה, כשחזרו השלוחים ממבצעים, מצאו את הרב לוי וויינבערג עומד ליד הגליונות השבועיות של "פאקס-א-שיחה", שכלל גם את ה"משיחות" וגם את הליקוט השבועי. הרב וויינבערג הראה להם שעל דף השער של הליקוט נדפס: "הוספה: ברכה להשלוחים לדרום אפריקה". היינו, שרבי הגיה את השיחה שהוא אמר להם לפני חודש. והלא דבר הוא!

כמובן שהשלוחים שמחו מאד מהזכות הנדירה שנפלה בגורלם. אבל את הרקע שמאחורי הגהת השיחה לא שמעו עד אמצע ימי החנוכה, כאשר שהו במחנה קיץ (המכונה "קדש ברנע"). הרב מ"מ ליפסקאר הגיע לבקר במחנה. עודו יושב ומשוחח עם השלוחים, והוא הזכיר כבדרך אגב, שלאחרי שהרבי נסע לאוהל בב' כסלו, הוא אמר לריל"ג ש"הבחורים שלי לא נסעו..." "הריל"ג הבטיח שהוא יספר על כך לרבי מיד כשיזדמן לו.

למחרת, ג' כסלו, מצא הריל"ג את הרב ליפסקאר ואמר לו: "אתמול לא הי' לי הזדמנות כי הרבי חזר לביתו מיד אחרי חזרתו מהאוהל, אבל היום עשיתי את שליחותך". והמשיך הריל"ג לספר: "בבוקר, כשהגיע הרבי ל־770 הוא היה מאוד לא מרוצה ממה שקרה אתמול. הרבי התבטא בפניי כמה פעמים, 'ניט איין ישיבה אין גאנץ וועלט וואס איז געבליבען, ניט איין ישיבה וואס זיצט און לערנט'... אמרתי לרבי שהקבוצה ביהיניסבורג נשארה ללמוד.

"לשמע הדברים, האירו פניו של הרבי (דער רבי'ס פנים איז געווארן ליכטיק)".

"לאחר מכן ביקש הרבי את ההנחה של השיחה שאמר עבור הקבוצה לפני שנסעו. וכשלושים דקות לאחר מכן, יצא השיחה מוגה! כאמור, השיחה נדפסה כהוספה להליקוט של אותו שבוע, וכשהרבי קיבל הקובץ, הוא קרע את העמוד האחורי כדי לשומרו לעצמו בנפרד".

כעבור זמן, התקשר הרב חדקוב להרב לוי וויינבערג, ואמר שהוא רצה להודות לקבוצה באופן אישי על זה שנשארו במקומם, אך הוא רואה שהרבי כבר מצא דרך להודות להם בעצמו...

בשנתיים הבאות, השלוחים לדרום אפריקה זכו לקבל תשובות לכל הדו"חות ששלחו (דוגמאות – לקמן ע' נז). שלוחים אחרים במקומות שונים, שלא תמיד זכו לקבל תשובות מהרבי, בקשו מהם עותקים של הדו"חות שלהם, לראות אולי הם לא כתבו את שלהם בצורה ראויה ובנוסח מדוייק. אולם השלוחים מדרום אפריקה ייחסו זכות זה להעובדה שהם מילאו את שליחות הלימוד שלהם בזמן חשוב ביותר, ובכך גרמו לרבי שמחה רבה, "הפנים של הרבי איז געווארן ליכטיג".

לשלימות הענין, נעתיק כאן את השיחה המוגהת במילואה*:

**לשון הברכה שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לקבוצת שלוחים שיחיו
הנוסעים ליוהניסבורג, דרום אפריקה (ולעוד מקומות)
– יום ג' פ' וירא, י"א מרחשון, לאחר תפלת ערבית, ה'תשמ"ח**

פֶּאָרְט געזונטערהייט.

עס זאָל באַ אייך מקויים ווערן "לך' לך מארצך וממולדתך" גו' אל הארץ אשר אראך גו' (וואָס דאָס ברענגט) ואברכך". ובפרט אַז אייער נסיעה איז אין אַן אופן פון "גולה למקום תורה"³ – האָט מען אין דעם די ברכה מיוחדת פֶּאָרבונדן מיט גולה למקום תורה⁴.

אין דעם קומט צו נאָכמער מצד דעם וואס ס'איז אַ שנת הקהל – אַ יאָר ווען מ'דאַרף ספּעציעל לך "אָוועקגיין" פון זיך און טאָן אין "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת גו' כל הימים אשר אתם חיים על האדמה"⁵.

ובהתאם לזה – וועט מען טיילן און מיטגעבן יעדערן פון אייך ההו"ל ז"ע דאָס וואָס ס'האָט זיך גערעדט וועגן הקהל, בצירוף מראי-מקומות כו'.

און איר זאָלט זען אויספירן דעם ענין פון "הקהל" בנוגע צו זיך, און אויך זיין "נרות להאיר" – צו די סביבה וואוהיין איר פֶּאָרט באופן פון "גולה למקום תורה" (כנ"ל).

עס זאָלן זיין בשורות טובות "תמיד כל הימים" – ע"ד ווי ס'שטייט בנוגע צו הקהל⁶.

*

כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק לכא"א מהנוסעים שיחיו קונטרס הכולל: (א) חלק משיחות י"ג תשרי וש"פ בראשית (התועדויות א' וב'). (ב) חלק משיחת ש"פ נח בדר"ח מרחשון – שנה זו. אח"כ אמר: זאָל זיין בשורות טובות.

(* מעניין לציין הכוונה בזה שבכותרת הברכה מופיע שהברכה נאמרה לשלוחים שב"עוד מקומות": דוד החתן, הרב חיים זובער שיחי ששונקין, עמד אז להתחיל שנתו השניה כתלמיד-שליח ללונדון. הוא (ועוד ב' תלמידים-שלוחים לברינא, הרב מ"מ פרידמאן והרב מיכאל רייניץ) נשאר בחצרות קדשנו עד לאחרי ז' מרחשון, וחיכה להצטרף לטיסה יחד עם השלוחים מדרום אפריקה (שעשו תחנת ביניים בלודון כנ"ל בפנים). כמה זמן לפני היחידות, הוא נכנס ל770 ומיד שאלו מישהו האם הוא תלמיד-שליח. משענה לחיוב, אמרו לו שהרבי עומד לומר שיחה לתלמידים השלוחים לדרום אפריקה, ושכל מי אשר בשם תלמיד-שליח יקרא, מוזמן להשתתף ג"כ. הוא התעניין אצל הריל"ג עד"ז, והלה אישר את כניסתו. השתתפותם קיבל גושפנקא דמלכא, כאשר הרבי הגיה את זה בכותרת השיחה!

- (1) ר"פ לך לך.
- (2) מרצונך ורגילות (מדות) שלך (סד"ה לך תרס"ו. תש"ה. ועוד).
- (3) אבות פ"ד מ"ד.
- (4) ראה גם קונטרס משיחת ש"פ מטו"מ תשמ"ז ס"ט. ועוד.
- (5) וילך לא, יב-יג.
- (6) "כל הימים אשר אתם חיים על האדמה", כנ"ל בפנים.

תשורה משמחת הנישואין של דובער ורחל שיחיו ששונקין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 אימפען פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, ימי חנוכה הי'תשמ"ח
ברוקלין, נ. י.

חלמידים השלוחים
ישיבה גדולה - יוהנסברג

הי עליהם יחיו

שלום וברכה
מאשר הנני קבלת המכ" וכו'
ודבר בעתו -
בימי חנוכה - דענינם מוסיף והולך ואור,
ובמיחד אשר השנה שנת "הקהל" ושנת תשמ"ח,
רמז אבל גלוי - לשמחה גלויה של עצמו (קשמח)
ולשמח את האנשים הנשים והטף שיכול להגיע אליהם
(תשמח)

ולהמשיך זה בכל ימות השנה.
הפי"נ שמכ" יקראו בעת רצון על הציון הק"י.

אשר חתמה
בברכה לחנוכה מאיר
ושמח

דוגמאות ממענות הרבי לדו"חות
התלמידים השלוחים של הקבוצה
השלישית לדרום אפריקה.
במכתב לשמאל הוסיף הרבי בראש
המכתב בכתב"ק: [קבלת המכ"י]
והדו"ח [וכו']
ולפני החתימה: להצלחה בכה"ע
[בברכה לחנוכה מאיר ושמח]

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 אימפען פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, י' ניסן תשמ"ח
ברוקלין, נ. י.

חלמידים השלוחים בישיבה גדולה
יוהנסברג

הי עליהם יחיו

שלום וברכה
הדו"ח נתקבלו,
ולקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא עלינו
ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע ברכתי לחג
כשר ושמח ולחירות אחתה, חירות מדאגות בגשם
ומדאגות ברוח - בכל דבר המעכב עבודת ה' בשמחה
ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה כולה.
ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בחורתנו תורת
חיים, הרי היא בכל עיני האדם ובמשך כל היום
וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

בברכה החג

הוספה – יחידות לתלמידי הישיבות והתלמידים השלוחים

בשלהי חודש תשרי תשמ"ח, כרגיל בשנים ההם, ערך הרבי יחידות כללית לתלמידי הישיבות שהגיעו לשהות בצילא דמהימנותא. היות ובאותם שנים לא היו יחידויות פרטיות לקבוצות תלמידי השלוחים שיצאו לישיבות ברחבי העולם, היו התלמידים השלוחים מצטרפים ליחידות זו, וראו בה כעין ברכה פרטית לקראת שליחותם החדשה. גם השלוחים שעמדו לנסוע לדרום אפריקה נטלו חלק ביחידות זו, מבלי לדעת שבעוד שבועיים יזכו ליחידות פרטית כמסופר לעיל. והיות שחלק חשוב משיחה זו הקדיש הרבי לתפקידים וחכותם של התלמידים השלוחים, ראינו לנכון לצרף אותה בכאן, לשלימות הענין.

חלק מ) יחידות כללית – כ"ו תשרי תשמ"ח

ג. הדגשה נוספת בכל זה, כיון שזכיתם ובהשגחה פרטית נבחרתם לנסוע למקום אחר, "גולה למקום תורה", והיינו שאותו המקום הוא אמנם "מקום תורה", אבל אתם זכיתם ללמוד שם תורה באופן ד"גולה למקום תורה", כיון שאין זה המקום שבו גודלתם וחונכתם עד עתה, ומכיון שזה גופא (הגלות למקום תורה) הוא ענין של פרישות, הרי זה מוסיף הצלחה מלמעלה, להצליח בנסיעתו ובלימודו כו'.

אמנם, כדי שההצלחה תבוא בפועל – הכרח גמור בעבודה, ועבודה "כדבעי" (בלשון הגמרא) ב"מעלות" שהתורה נקנית בהם, ועאכו"כ בנדוד"ד, כאשר קנין התורה צ"ל באופן כזה שאח"כ יהי שם משפיע, "נר להאיר", על התלמידים שיבואו לשם, שהרי כדי להשפיע על הזולת, צריך להיות אצלו הרבה יותר ממה שברצונו להשפיע, וכפי שרואים במוחש, אשר ההשפעה (בתחילתה עכ"פ) איננה פועלת בשלימות, והמושפע נצרך למשך זמן כדי לקלוט את ההשפעה בכלל, ובפרט כדי לקלוט בשלימות – ולכן, צריך, מלכתחילה, להשפיע לו ביד רחבה, ובתכלית השלימות, ועוד יותר מזה, כדי שכל המצופה ממנו יבוא בפועל.

ובפרט שבאים אל המושפע בתור "אורח" (ממקום אחר), שבודאי צריכים להוראות דוגמא חי' ובולטת עוד יותר, תוספת עומק ורוחב בהבנה והשגה בתורת הנגלה ובתורת החסידות.

עיי"ז יהי מילוי השליחות כדבעי, עד שיתנהג בהתאם לרצון המשלח שהוא, כידוע, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו המצפה שכאו"א מכם יעשה את כל התלוי בו הן במחשבה והן בדיבור, ועוד והוא העיקר – במעשה, וביחד עם זה – "איני מבקש כו' אלא לפי כחן", היינו שלכאו"א ניתנו הכחות הדרושים לקיום כל זה בפועל.

ובסגנון האמור – ישנם עניינים שבהם אי אפשר לצאת י"ח ע"י עשיית "זכר", אלא צ"ל הדבר עצמו ובתכלית השלימות ("מייט דעם גאַנצן פּאַרנעם"). ועד"ז בענין השליחות שניתנו לכם, שאיננה בתור "זכר" לענין אחר, אלא היא עצמה היא הכוונה – להפיץ במקום השליחות תורת הנגלה ופנימיות התורה, תורת החסידות, במדה גדושה, ועד שיהי לימוד התורה באופן כזה שהקב"ה רוצה שילמדו את תורתו.

ד. ע"פ האמור מובן שעל כל אלו שזכו להיות שלוחים לדעת את האחריות המוטלת עליהם, וביחד עם זה – הזכות, מאחר שנבחרו להיות שלוחים. ונוסף לזה (כאמור) – "הבא לטהר מסייעין אותו", היינו שאם רק מחליטים בתוקף המתאים לקיים את השליחות, ולאח"ז פועלים בה באופן ד"יגעת" – אזי דבר ברור הוא שיבצעו את השליחות, ויתירה מזו – "ומצאת", היינו דמכיון שהפעולה באה לאחר היגיעה ("יגעת") תהי' ההצלחה באופן של מציאה, כלומר הרבה יותר ממה שהיגיעה יכולה לפעול מצד האדם המתייגע, אלא לפי ערכו של נותן המציאה, שהוא נשיא דורנו, המשלח, בשליחותו של הקב"ה, מקור כל הברכות ונותן התורה.

ויהי רצון שיעשו בכל ענינים אלו מתוך החלטה הכי גמורה, והעיקר – שתבוא למעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר".

ולהוסיף, אשר (כמדובר בארוכה בכמה התוועדויות האחרונות) בבואכם למקום החדש עליכם לזכור את כוונת שליחותכם, דמכיון שבלא"ה, גם קודם בואכם, היתה אותה העיר "מקום תורה" (כנ"ל) ואעפ"כ נשלחתם לשם, הרי זה כדי שתפעלו שם חידוש כזה בהנהגת המקום, וחידושים כאלו בלימוד התורה, עד שלא תהי' שאלה מפני מה נשלחתם ותפעלו בה"מקום תורה" עד לפעולה באופן ד"ומצאת".

קונטרס זה מוקדש
לזכרון ולעילוי נשמת
האי גברא

מקושר בלב ונפש לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
אשר פעל והצליח גדולות ונפלאות כשהיינו ביוהניסבורג, דרום אפריקה
ולאחמ"כ בישיבת תומכי תמימים אושען פארקוויי
ואח"כ בשליחותו הק' בעיר אקראן, אהייא
אחינו וידידינו בשליחות

הרה"ח ר' מנחם מענדל ע"ה בן הרב אברהם יצחק שליט"א

ששונקין

נפטר במיטב שנותיו, ביום ג', שמחת תורה, ה'תשע"ט
ולזכות משפחתו שליט"א, ובנו החתן, דובער וזוגתו שיחיו

מוקדש ע"י חברי קבוצתו בשליחות לדרום אפריקה ואושען פארקוויי